

ASEAN+3 REGIONAL ECONOMIC OUTLOOK 2026

Highlights

The ASEAN+3 Macroeconomic Research Office (AMRO) is an international organization established to contribute toward securing macroeconomic and financial resilience and stability of the ASEAN+3 region, comprising members of the Association of Southeast Asian Nations (ASEAN) and China; Hong Kong, China; Japan; and Korea. AMRO's mandate is to conduct macroeconomic surveillance, support regional financial arrangements, and provide technical assistance to the members. In addition, AMRO serves as a regional knowledge hub and provides support to ASEAN+3 financial cooperation.

The ASEAN+3 Regional Economic Outlook (AREO), AMRO's annual flagship report, provides AMRO staff's comprehensive assessment of conjunctural and structural issues in the ASEAN+3 region. The report is produced by the AMRO for the use of the AMRO members and has been reviewed by the Executive Committee. Its publication has been approved by the Executive Committee of the AMRO. Any interpretations or conclusions expressed are not necessarily those of the AMRO members. By making any designation of or reference to a particular territory or geographical area, or by using the term "member" or "country" in this report, AMRO does not intend to make any judgements as to the legal or other status of any territory or area. Timor-Leste is not included in the ASEAN+3 regional economic assessment as it is currently not a member of AMRO and falls outside AMRO's formal surveillance mandate.

This booklet offers translations of key highlights from the AREO report into 10 languages in the region.

The factual information covers data for the period up to February 23, 2026, except when stated otherwise.

The translation from English to each language was coordinated by Kriti Andhare, Jun Ee Yohnsen Ang, Naoaki Inayoshi (lead), and Yuhong Wu. The translations were contributed by Vatchanaphone Bouakhamphachan, Sokheng Hour, Naoaki Inayoshi, Catharine Tjing Yiing Kho, Ingjin Khine, Bo Ra Lee, Thi Kim Cuc Nguyen, Yohei Ohara, Eunmi Park, Toan Long Quach, Ravisara Hataiseree, Thotsaphone Sitphaxay, Khin Honey Soe, Jade Vichyanond, Trung Thanh Vu, Haobin Wang, Ginanjar Wibowo, Yuhong Wu, Yuventus Effendi, and Vithyea You, with support from Jinho Choi, Xianguo Huang, Seung Hyun (Luke) Hong, Jae Young Lee, Allen Ng, Kian Heng Peh, Runchana Pongsaparn, and Anthony Tan.

Table of Contents

English	1
Bahasa Indonesia	3
Bahasa Melayu	5
Chinese	7
Japanese	9
Khmer	11
Korean	13
Lao	15
Myanmar	17
Thai	19
Vietnamese	21

Download the full report

Highlights

The ASEAN+3 Regional Economic Outlook (AREO), AMRO's annual flagship report, provides AMRO staff's comprehensive assessment of conjunctural and structural issues in the ASEAN+3 region. This year's report analyzes regional economic prospects and risks amid an increasingly uncertain environment. It also features a thematic chapter, exploring the transformation of ASEAN+3's economic linkages and its implications for regional resilience, business cycle dynamics, and long-term growth.

 Johor-Singapore Causeway,
Malaysia and Singapore

Chapter 1. Macroeconomic Prospects and Challenges

The global economy weathered a turbulent year in 2025, sustaining steady growth amid the most significant shift in trade policy in decades. Sweeping tariff measures announced by the United States (US) in April pushed trade policy uncertainty to historic highs, but tariff outcomes proved less severe than initially feared and their macroeconomic impact was more contained than expected. The US economy continued to expand at a solid pace, supported by firm domestic demand and investment related to artificial intelligence (AI). Euro area growth remained subdued amid structural manufacturing headwinds and soft external demand. Global inflation continued to moderate, with lower commodity prices and weaker demand easing price pressures outside the United States, even as tariff pass-through kept US disinflation on a slower path.

For 2025, ASEAN+3 outperformed expectations, expanding by 4.3 percent – well above the 3.8 percent projected in the immediate aftermath of the April tariff announcements. Several factors underpinned this outperformance: robust AI-driven semiconductor demand sustained export momentum throughout the year; intraregional trade strengthened even as US-bound shipments softened; and timely policy support helped cushion domestic activity. Private consumption remained firm across most economies, anchored by favorable labor markets and low inflation, while investment strengthened notably in ASEAN amid continued foreign direct investment (FDI) inflows into advanced electronics, electric vehicles, and digital services. Headline inflation stayed low and stable at 0.9 percent – below the region's 2014-2019 long-run average – providing room for accommodative monetary policy. Rising international reserves reinforced the region's external buffers in a volatile year.

Growth is projected to moderate to 4.0 percent in 2026 and 2027, mainly as higher US tariffs weigh on external demand. Domestic demand is expected to remain the key anchor, underpinned by continued investment activity, sustained FDI inflows, and resilient private consumption amid favorable labor market conditions. Technology-driven export demand should provide an important offset, with semiconductor and electronics shipments expected to remain firm on the back of ongoing AI-related investment, though at a more measured pace than in 2025. Headline inflation is projected to rise to 1.4 percent in 2026 and 1.5 percent in 2027, mainly reflecting higher global energy prices and subsidy rationalization in several economies.

The balance of risks to the outlook is tilted to the downside, with uncertainty remaining elevated. Technology demand and trade policy shifts have evolved into sources of two-sided risk. Stronger-than-expected AI adoption and capital expenditure could lift growth above the baseline, while setbacks in the technology cycle or renewed tariff escalation could weigh materially on regional activity. Elevated global energy prices and the potential for a more sustained disruption to energy supply pose a further risk to growth while adding to inflationary pressures. Beyond these, financial market volatility and weaker-than-expected growth in major economies continue to pose downside risks to the region.

Preserving policy flexibility is the central challenge for ASEAN+3 policymakers in the near term. The region enters 2026 from a position of relative strength – growth exceeded expectations in 2025, inflation remained low, and most economies retain meaningful fiscal and monetary space. The imperative to preserve that flexibility reflects the elevated uncertainty surrounding the outlook and the unusually wide range of plausible outcomes. A data-dependent and flexible approach, supported by clear communication and complementary fiscal and monetary policies, will be essential to sustaining growth momentum while keeping the capacity to respond to shocks intact.

Chapter 2. A More Regionally Anchored ASEAN+3: The Transformation of Economic Linkages

The global environment surrounding ASEAN+3 has shifted markedly. Tariff measures, broader geoeconomic reconfiguration, and heightened policy uncertainty have raised pressing questions about the region's near-term resilience, the nature of its deepening intraregional trade, and its longer-term positioning. This chapter provides the structural perspective essential for assessing these questions – mapping how the region's economic linkages have transformed over the past two decades, examining what this means for business cycle dynamics and macroeconomic management, and considering how economies can position themselves for long-term resilience and growth.

ASEAN+3's economic linkages have undergone a fundamental transformation compared to two decades ago, challenging the common characterization of the region as primarily a manufacturing location serving external demand. From the supply side, regional production networks have evolved from a Japan-centered hub into a denser, more interconnected architecture anchored by China, with trade concentrated in the intermediate and capital goods that underpin an integrated production network. From the demand side, the reorientation has been equally profound. ASEAN+3 has emerged as a major source of global final demand – collectively larger than the United States – with intraregional demand now substantially more important than two decades ago. The interdependence is comprehensive: China for the region, the region for China, and increasingly among ASEAN, Plus-3, and China collectively.

This structural transformation means the region is better positioned to weather current trade disruptions than earlier configurations would have allowed. The region's demand base is now more regionally anchored and less dependent on extraregional markets. Its supply-side integration reflects substantive production linkages embedded in a complex, cohesive regional value chain network, rather than re-routing arrangements with limited domestic value addition. This does not imply immunity to external headwinds, but it does suggest a degree of resilience that the conventional characterization would not predict.

Deeper linkages have brought ASEAN+3 business cycles closer together, with regional factors now explaining as much cyclical variation as global factors. This greater regional anchoring has provided some buffering against external demand shocks. At the same time, regional spillovers would be larger today should shocks occur – making sound domestic macroeconomic management a matter of regional, not just domestic, concern. Regional dialogue and surveillance become increasingly valuable for anticipating shared vulnerabilities. Preparedness for global shocks remains essential: global factors continue to be an important influence on the region's cyclical dynamics.

Beyond cyclical considerations, how can economies sustain long-term resilience and growth within these transformed linkages? For many economies, gains from moving up value chains have been accompanied by rising concentration risks – framing the central policy challenge of capturing integration's benefits while managing its vulnerabilities. Three priorities emerge: upgrading domestic capabilities toward higher value-added activities; diversification to reduce concentration vulnerabilities; and inclusive participation so that integration gains are broadly shared. For ASEAN specifically, structural constraints mean that further deepening integration requires strategies beyond trade liberalization – including promoting denser intraregional investment linkages.

The landscape shaping ASEAN+3's integration will continue to evolve. Geoeconomic tensions may reinforce regional orientation; demographic shifts and economic rebalancing are tilting demand toward regional sources; digital technologies and the green transition are creating new integration frontiers. Navigating this environment requires building adaptive capacity. Regional cooperation will be particularly valuable: as economies become more sensitive to developments in their neighbors, the case for policy dialogue and collective action strengthens. ASEAN+3 has demonstrated this capacity before – most notably through the financial cooperation architecture built after the Asian financial crisis. The region's growth over the past two decades was built on openness, integration, and cooperation; sustaining that trajectory in a more uncertain world will require deepening all three.

Bab 1. Prospek dan Tantangan Makroekonomi

Perekonomian global melewati tahun 2025 yang penuh gejolak dengan tetap mempertahankan pertumbuhan yang stabil di tengah perubahan kebijakan perdagangan paling signifikan dalam beberapa dekade. Penerapan tarif menyeluruh yang diumumkan oleh Amerika Serikat (AS) pada bulan April meningkatkan ketidakpastian kebijakan perdagangan yang tingkat yang paling tinggi sepanjang sejarah, namun dampak tarif tersebut terbukti tidak sebesar yang dikhawatirkan dan dampak makroekonominya lebih terbatas dari perkiraan. Ekonomi AS terus tumbuh dengan kuat, didukung oleh permintaan domestik yang solid serta investasi terkait kecerdasan buatan (AI). Pertumbuhan kawasan euro tetap melemah di tengah hambatan struktural sektor manufaktur dan permintaan eksternal yang lemah. Inflasi global mereda, dengan harga komoditas yang lebih rendah dan permintaan yang melemah sehingga mengurangi tekanan harga di luar AS, meskipun penerusan tarif menyebabkan proses disinflasi di AS berlangsung lebih lambat.

Pada tahun 2025, ASEAN+3 melampaui ekspektasi dengan pertumbuhan sebesar 4,3 persen—jauh di atas proyeksi setelah pengumuman tarif pada bulan April sebesar 3,8 persen. Beberapa faktor mendukung kinerja tersebut, seperti: permintaan semikonduktor yang didorong AI yang menjaga momentum ekspor sepanjang tahun; perdagangan intra-regional yang menguat meskipun pengiriman ke AS melemah; dan dukungan kebijakan yang tepat waktu membantu menopang aktivitas domestik. Konsumsi rumah tangga tetap kuat di sebagian besar ekonomi, ditopang oleh pasar tenaga kerja yang kondusif dan inflasi yang rendah, sementara investasi meningkat secara signifikan, terutama di ASEAN, seiring dengan masuknya arus penanaman modal asing (PMA) ke sektor elektronik lanjutan, kendaraan listrik, dan layanan digital. Inflasi utama tetap rendah dan stabil pada 0,9 persen—di bawah rata-rata jangka panjang kawasan pada 2014–2019—memberikan ruang bagi kebijakan moneter yang akomodatif. Peningkatan cadangan devisa memperkuat penyangga eksternal kawasan di tengah tahun yang bergejolak.

Pertumbuhan diproyeksikan melambat menjadi 4,0 persen pada 2026 dan 2027, terutama karena tarif AS yang lebih tinggi menekan permintaan eksternal. Permintaan domestik diperkirakan tetap menjadi penopang utama, didukung oleh aktivitas investasi yang berkelanjutan, arus masuk PMA yang terus berlanjut, serta konsumsi rumah tangga yang tangguh di tengah kondisi pasar tenaga kerja yang baik. Permintaan ekspor berbasis teknologi dapat menjadi penyeimbang yang penting, dengan pengiriman semikonduktor dan elektronik yang tetap kuat berkat investasi terkait AI yang berkelanjutan, meskipun dengan laju yang lebih moderat dibandingkan 2025. Inflasi utama diproyeksikan meningkat menjadi 1,4 persen pada 2026 dan 1,5 persen pada 2027, mencerminkan kenaikan harga energi global dan rasionalisasi subsidi di beberapa ekonomi.

Keseimbangan risiko terhadap prospek perekonomian condong ke arah penurunan, dengan ketidakpastian yang tetap tinggi. Permintaan teknologi dan pergeseran kebijakan perdagangan telah berkembang menjadi sumber risiko dari dua arah. Adopsi AI dan belanja modal yang lebih kuat dari perkiraan dapat mendorong pertumbuhan melampaui *baseline*, sementara gangguan dalam siklus teknologi atau eskalasi kembali tarif dapat menekan aktivitas regional secara signifikan. Harga energi global yang tinggi serta potensi gangguan pasokan energi yang berkepanjangan juga menimbulkan risiko tambahan terhadap pertumbuhan sekaligus meningkatkan tekanan inflasi. Selain itu, volatilitas pasar keuangan dan pertumbuhan yang lebih lemah dari perkiraan di beberapa ekonomi utama tetap menjadi risiko penurunan bagi kawasan.

Menjaga fleksibilitas kebijakan merupakan tantangan utama bagi pembuat kebijakan ASEAN+3 dalam jangka pendek. Kawasan ini memasuki tahun 2026 dalam posisi yang relatif kuat—pertumbuhan melampaui ekspektasi pada 2025, inflasi tetap rendah, dan sebagian besar ekonomi masih memiliki ruang fiskal dan moneter yang memadai. Pentingnya menjaga fleksibilitas ini mencerminkan tingginya ketidakpastian terhadap prospek serta luasnya rentang kemungkinan hasil yang bersifat anomali. Pendekatan yang berbasis data dan fleksibel, didukung oleh komunikasi yang jelas serta kebijakan fiskal dan moneter yang saling melengkapi, akan sangat penting untuk mempertahankan momentum pertumbuhan sekaligus menjaga kapasitas dalam merespons guncangan.

Bab 2. ASEAN+3 yang Semakin Kokoh Secara Regional: Transformasi Keterkaitan Ekonomi

Lingkungan global yang dihadapi ASEAN+3 telah berubah secara signifikan. Penerapan tarif, rekonfigurasi geoekonomi yang lebih luas, serta meningkatnya ketidakpastian kebijakan telah memunculkan beberapa pertanyaan mendesak mengenai ketahanan kawasan ini dalam jangka pendek, kondisi pendalaman perdagangan intraregional, dan posisi kawasan dalam jangka panjang. Bab ini menyajikan perspektif struktural yang penting untuk mengevaluasi pertanyaan-pertanyaan tersebut – memetakan bagaimana keterkaitan ekonomi kawasan ini yang telah berubah selama dua dekade terakhir, mengkaji implikasinya terhadap dinamika siklus bisnis dan pengelolaan makroekonomi, serta mempertimbangkan bagaimana ekonomi di kawasan dapat memposisikan diri untuk ketahanan dan pertumbuhan jangka panjang.

Keterkaitan ekonomi ASEAN+3 telah mengalami transformasi yang mendasar dibandingkan dua dekade lalu, tidak lagi menggambarkan kawasan ini sebagai sekadar pusat manufaktur yang melayani permintaan eksternal. Dari sisi penawaran, jaringan produksi regional telah berkembang dari pusat yang berorientasi pada Jepang menjadi struktur yang lebih padat dan saling terhubung dengan Tiongkok sebagai jangkar utama, dengan perdagangan yang terkonsentrasi pada barang setengah jadi dan barang modal yang menopang jaringan produksi terintegrasi. Dari sisi permintaan, perubahan arah ini juga menjadi sama pentingnya. ASEAN+3 telah muncul sebagai sumber utama permintaan akhir global, yang secara kolektif bahkan melampaui Amerika Serikat, dengan permintaan intraregional yang kini jauh lebih penting dibandingkan dua dekade lalu. Saling ketergantungan ini bersifat komprehensif: Tiongkok penting bagi kawasan, kawasan penting bagi Tiongkok, dan keterkaitan di antara ASEAN, Plus-3, dan Tiongkok yang secara kolektif juga semakin kuat menguat.

Transformasi struktural tersebut menempatkan kawasan pada posisi yang lebih baik untuk menghadapi gangguan perdagangan saat ini dibandingkan kondisi sebelumnya. Basis permintaan kawasan kini semakin bersumber dari dalam kawasan sendiri dan tidak lagi terlalu bergantung pada pasar di luar kawasan. Sementara itu, integrasi dari sisi penawaran mencerminkan keterkaitan produksi yang substantif dan tertanam dalam jaringan rantai nilai regional yang kompleks dan kohesif, bukan sekadar pengalihan jalur perdagangan (*re-routing*) dengan nilai tambah domestik yang terbatas. Hal ini tidak berarti bahwa kawasan sepenuhnya kebal terhadap tekanan eksternal, namun menunjukkan tingkat ketahanan yang belum sepenuhnya tercermin dalam karakterisasi konvensional.

Keterkaitan ekonomi yang lebih dalam juga telah membuat siklus bisnis di ASEAN+3 semakin selaras, dengan faktor regional kini menjelaskan variasi siklus bisnis dalam tingkat yang sebanding dengan faktor global. Penguatan jangkar regional ini memberikan bantalan terhadap guncangan permintaan eksternal. Namun demikian, limpahan (*spillover*) regional saat ini juga akan menjadi lebih besar apabila terjadi guncangan, sehingga pengelolaan makroekonomi domestik yang solid kini juga merupakan kepentingan regional. Dialog dan pengawasan regional menjadi semakin penting untuk mengantisipasi kerentanan bersama. Namun demikian, kesiapsiagaan terhadap guncangan global tetap esensial, mengingat faktor global masih merupakan salah satu pengaruh penting terhadap dinamika siklus kawasan.

Di luar pertimbangan siklus jangka pendek, bagaimana perekonomian di kawasan dapat mempertahankan ketahanan dan pertumbuhan jangka panjang dalam lanskap keterkaitan yang terus berubah ini? Bagi banyak ekonomi, peningkatan posisi dalam rantai nilai (*value chains*) disertai dengan meningkatnya risiko konsentrasi. Hal ini memunculkan tantangan kebijakan utama, yaitu bagaimana menangkap manfaat integrasi sekaligus mengelola kerentanannya. Tiga prioritas mengemuka: peningkatan kapabilitas domestik menuju aktivitas dengan nilai tambah yang lebih tinggi; diversifikasi untuk mengurangi kerentanan akibat konsentrasi; dan partisipasi yang inklusif agar manfaat integrasi dapat dirasakan secara luas. Khusus bagi ASEAN, keterbatasan struktural mengindikasikan bahwa pendalaman integrasi yang lebih lanjut memerlukan strategi di luar liberalisasi perdagangan, termasuk mendorong keterkaitan investasi intraregional yang lebih padat.

Lanskap yang membentuk integrasi ASEAN+3 akan terus berkembang. Ketegangan geoekonomi dapat semakin memperkuat orientasi regional; perubahan demografi dan proses penyeimbangan ekonomi akan menggeser sumber permintaan ke pasar regional; teknologi digital dan transisi hijau menciptakan garis batas baru bagi integrasi di kawasan. Untuk menavigasi lingkungan yang terus berubah ini, dibutuhkan kapasitas adaptif yang semakin kuat. Dalam konteks ini, kerja sama regional akan sangat penting. Seiring perekonomian di kawasan menjadi semakin sensitif terhadap perkembangan di negara-negara tetangga, kebutuhan akan dialog kebijakan dan aksi kolektif menjadi semakin mendesak. ASEAN+3 sesungguhnya telah menunjukkan kapasitas tersebut sebelumnya, terutama melalui arsitektur kerja sama keuangan yang dibangun setelah krisis keuangan Asia. Pertumbuhan kawasan selama dua dekade terakhir bertumpu pada keterbukaan, integrasi, dan kerja sama. Untuk mempertahankan trajektori tersebut di dunia yang semakin tidak pasti, pendalaman ketiga unsur tersebut akan menjadi keharusan.

Bab 1. Prospek dan Cabaran Makroekonomi

Ekonomi global menempuh pelbagai cabaran pada tahun 2025 dan berjaya mengekalkan pertumbuhan yang mampan meskipun perubahan dasar perdagangan yang paling ketara untuk beberapa dekad terjadi. Langkah tarif menyeluruh yang diumumkan oleh Amerika Syarikat (AS) pada bulan April telah meningkatkan tahap ketidakpastian dasar perdagangan ke tahap tertinggi dalam sejarah dunia. Namun impak tarif terhadap ekonomi tidak seburuk jangkaan dan kesan makroekonomi lebih terkawal. Ekonomi AS terus berkembang pada kadar yang kukuh, disokong oleh permintaan domestik yang mantap serta pelaburan yang didorong oleh sektor kecerdasan buatan (AI). Pertumbuhan kawasan euro kekal sederhana dimana sektor pembuatan mengalami cabaran struktur yang tinggi dan permintaan luaran yang lemah. Inflasi global terus mereda, berikutan harga komoditi yang lebih rendah dan permintaan yang lemah di kalangan negara-negara bukan AS, walaupun AS mengalami disinflasi yang lembab akibat pemindahan kesan tarif.

Bagi tahun 2025, ASEAN+3 mencatat prestasi yang melebihi jangkaan dengan pertumbuhan sebanyak 4.3 peratus – jauh lebih tinggi daripada unjuran 3.8 peratus selepas pengumuman tarif pada bulan April. Beberapa faktor menyokong prestasi ini: permintaan semikonduktor yang dipacu AI mengekalkan momentum eksport sepanjang tahun; pengukuhan perdagangan dalam rantau walaupun export ke AS merosot; dan sokongan dasar yang tepat pada masanya membantu menampakan aktiviti domestik. Penggunaan swasta kekal kukuh di kebanyakan ekonomi, disokong oleh pasaran buruh yang menggalakkan dan inflasi yang rendah, manakala pelaburan meningkat, khususnya di ASEAN, susulan aliran masuk pelaburan langsung asing (FDI) ke dalam sektor elektronik maju, kenderaan elektrik dan perkhidmatan digital. Inflasi keseluruhan kekal rendah dan stabil pada 0.9 peratus – di bawah purata jangka panjang rantau bagi tempoh 2014–2019 – sekali gus memberi ruang untuk dasar monetari yang akomodatif. Peningkatan rizab antarabangsa turut mengukuhkan penampakan luaran rantau pada tahun yang tidak menentu ini.

Pertumbuhan diunjur berkembang dengan lebih sederhana pada kadar 4.0 peratus pada 2026 dan 2027, terutamanya kerana permintaan luaran yang dijangka akan terjejas akibat tarif AS yang lebih tinggi. Permintaan domestik dijangka kekal sebagai pemacu utama, disokong oleh aktiviti pelaburan yang kekal mampan, aliran masuk FDI yang berterusan, serta penggunaan swasta yang berdaya tahan dalam keadaan pasaran buruh yang menggalakkan. Permintaan eksport yang dipacu teknologi dijangka menjadi pengimbang penting, dengan penghantaran semikonduktor dan elektronik kekal kukuh berikutan pelaburan berkaitan AI yang berterusan, walaupun pada kadar yang lebih sederhana berbanding 2025. Inflasi keseluruhan dijangka meningkat kepada 1.4 peratus pada 2026 dan 1.5 peratus pada 2027 khususnya, mencerminkan harga tenaga global yang lebih tinggi dan rasionalisasi subsidi di beberapa ekonomi.

Imbangan risiko untuk jangkaan pertumbuhan menjurus sedikit ke bawah, sementara tahap ketidakpastian kekal tinggi. Permintaan teknologi dan perubahan dasar perdagangan telah menjadi sumber risiko dua hala. Penggunaan AI dan perbelanjaan modal yang lebih kukuh daripada jangkaan boleh meningkatkan pertumbuhan melebihi unjuran asas, manakala gangguan dalam kitaran teknologi atau peningkatan semula tarif boleh memberi kesan negatif yang ketara terhadap aktiviti serantau. Harga tenaga global yang tinggi serta potensi gangguan bekalan tenaga yang lebih berpanjangan turut menimbulkan risiko tambahan kepada pertumbuhan dan meningkatkan tekanan inflasi. Selain itu, ketidakpastian pasaran kewangan dan pertumbuhan yang lebih lemah daripada jangkaan di negara-negara ekonomi utama kekal sebagai risiko yang boleh melambatkan pertumbuhan rantau ini.

Cabaran utama jangka dekat bagi pembuat dasar ASEAN+3 merupakan pemeliharaan fleksibiliti dasar. Rantau ini menghadapi tahun 2026 dari kedudukan yang agak kukuh – pertumbuhan ekonomi melebihi jangkaan pada tahun 2025, inflasi kekal rendah, dan kebanyakan ekonomi masih mempunyai ruang fiskal dan monetari yang mencukupi. Kepentingan memelihara fleksibiliti dasar ini mencerminkan tahap ketidakpastian yang tinggi terhadap prospek serta julat kemungkinan hasil yang sangat luas. Pendekatan fleksibel yang bergantung kepada data, disokong komunikasi jelas serta dasar fiskal dan monetari yang saling melengkapi adalah penting untuk mengekalkan momentum pertumbuhan sambil memastikan keupayaan untuk bertindak balas terhadap kejutan kekal terpelihara.

Bab 2. ASEAN+3 yang Lebih Berteraskan Serantau: Transformasi Rangkaian Ekonomi

Persekitaran global sekitar ASEAN+3 telah berubah dengan ketara. Pelaksanaan tarif, penstrukturan semula geoekonomi yang lebih luas, serta peningkatan ketidakpastian dasar telah menimbulkan persoalan mendesak mengenai daya tahan jangka pendek rantau ini, ciri pengukuhan perdagangan serantau, dan kedudukannya dalam jangka panjang. Bab ini memberikan perspektif struktur yang penting untuk menilai persoalan-persoalan ini – dengan menguraikan bagaimana rangkaian ekonomi rantau ini telah berubah sepanjang dua dekad lalu, meneliti implikasinya terhadap dinamik kitaran perniagaan dan pengurusan makroekonomi, serta mempertimbangkan bagaimana ekonomi-ekonomi boleh menempatkan diri untuk mengukuhkan daya tahan dan pertumbuhan jangka panjang.

Rangkaian ekonomi ASEAN+3 telah mengalami transformasi utama berbanding dua dekad lalu, sekali gus mencabar tanggapan umum bahawa rantau ini khususnya merupakan lokasi pembuatan untuk memenuhi permintaan luar. Dari sudut penawaran, rangkaian pengeluaran serantau telah berkembang daripada hab berpusatkan Jepun kepada rangkaian yang lebih padat dan saling terhubung, yang berteraskan China. Perdagangan juga tertumpu pada barangan perantara dan modal yang menyokong rangkaian pengeluaran bersepadu. Dari sudut permintaan pula, penyesuaian semula ini juga sangat bermakna. ASEAN+3 telah muncul sebagai sumber utama permintaan akhir global – lebih besar secara kolektif daripada Amerika Syarikat – dengan permintaan dalam rantau kini jauh lebih penting berbanding dua dekad lalu. Saling bergantung ini adalah menyeluruh: China bagi rantau ini, rantau ini bagi China, dan semakin ketara antara ASEAN, Plus-3, dan China secara keseluruhan.

Transformasi struktur ini bermakna rantau ini berada dalam kedudukan yang lebih baik untuk menghadapi gangguan perdagangan semasa berbanding konfigurasi terdahulu. Asas permintaan rantau ini kini lebih berteraskan permintaan serantau dan kurang bergantung pada pasaran luar rantau. Integrasi dari sudut penawaran mencerminkan rangkaian pengeluaran yang tinggi, yang berhubung rapat dalam rangkaian rantaian nilai serantau yang kompleks dan tersusun atur, bukannya sekadar penyusunan semula laluan perdagangan dengan nilai tambah domestik yang terhad. Ini tidak bermaksud rantau ini kini tidak dijejaskan oleh cabaran luaran, tetapi menunjukkan tahap daya tahan yang tidak dijangka oleh tanggapan konvensional.

Hubungan yang lebih mendalam telah merapatkan kitaran perniagaan ASEAN+3, dengan variasi kitaran yang kini dijelaskan oleh faktor serantau adalah sebanyak yang dijelaskan oleh faktor global. Pengukuhan berteraskan serantau ini telah memberikan sedikit penamparan terhadap kejutan permintaan luar. Pada masa yang sama, limpahan serantau kini berpotensi menjadi lebih besar sekiranya berlaku kejutan – menjadikan pengurusan makroekonomi domestik yang kukuh sebagai kepentingan serantau, dan bukan sekadar isu domestik. Dialog dan pemantauan serantau menjadi semakin penting untuk menjangka kelemahan bersama. Pada masa yang sama, kesiapsiagaan terhadap kejutan global kekal penting kerana faktor global masih memainkan peranan besar dalam dinamik kitaran rantau ini.

Melangkaui pertimbangan kitaran, bagaimanakah ekonomi dapat mengekalkan daya tahan dan pertumbuhan jangka panjang dalam konteks rangkaian yang telah berubah ini? Bagi kebanyakan ekonomi, peningkatan kedudukan dalam rantaian nilai telah disertai oleh peningkatan risiko penumpuan – sekali gus mbingkaikan cabaran dasar utama untuk meraih manfaat integrasi sambil mengurus kerentanannya. Tiga keutamaan muncul: mempertingkatkan keupayaan domestik ke arah aktiviti bernilai tambah lebih tinggi; mempelbagaikan ekonomi untuk mengurangkan kerentanan akibat penumpuan; dan memastikan penyertaan inklusif agar manfaat integrasi dapat dikongsi secara meluas. Bagi ASEAN khususnya, kekangan struktur bermakna pendalaman integrasi selanjutnya memerlukan strategi yang melangkaui liberalisasi perdagangan – termasuk menggalakkan hubungan pelaburan dalam rantau yang lebih padat.

Landskap yang membentuk integrasi ASEAN+3 akan terus berubah. Ketegangan geoekonomi mungkin mengukuhkan orientasi serantau; perubahan demografi dan pengimbangan semula ekonomi mengalihkan permintaan ke arah sumber serantau; teknologi digital dan peralihan hijau pula mewujudkan sempadan integrasi baharu. Usaha untuk mengemudi persekitaran ini memerlukan pembinaan kapasiti penyesuaian. Kerjasama serantau akan menjadi amat bernilai: apabila ekonomi semakin sensitif terhadap perkembangan di negara jiran, keperluan untuk dialog dasar dan tindakan bersama menjadi semakin penting. ASEAN+3 telah menunjukkan keupayaan ini sebelum ini – khususnya melalui rangka kerjasama kewangan yang dibangunkan selepas Krisis Kewangan Asia. Pertumbuhan rantau ini sepanjang dua dekad yang lalu tercapai berteraskan prinsip keterbukaan, integrasi, dan kerjasama; usaha untuk meningkatkan ketiga-tiga aspek ini perlu bertambah giat demi mengekalkan pencapaian ini dalam dunia yang lebih tidak menentu.

第一章 宏观经济前景与挑战

2025 年，全球经济在动荡中砥砺前行。尽管贸易政策正经历数十年来最深刻的转变与冲击，全球经济仍保持稳健增长。美国于 2025 年 4 月宣布的大规模关税措施，一度将贸易政策不确定性推至历史高点，但最终加征的关税力度低于最初预期，对宏观经济造成的实际冲击相对有限。美国经济在稳健的内需和人工智能（AI）相关投资的支撑下持续扩张；而欧元区则受制于制造业的结构性冲击和外需疲软，增长依然低迷。全球通胀延续回落态势，大宗商品价格走低及需求减弱缓解了美国以外地区的压力，但受关税传导效应影响，美国的去通胀进程有所放缓。

在此背景下，东盟+3 地区 2025 年的经济表现超出预期，全年增长 4.3%，远高于 4 月关税冲击后预测的 3.8%。多重因素支撑了这一超预期表现：一是 AI 驱动的半导体需求旺盛，区域全年出口保持强劲势头；二是区域内贸易在对美出口放缓的背景下逆势走强；三是各经济体及时出台政策举措，有效支撑了国内需求。受益于良好的就业形势和低通胀环境，多数经济体的居民消费保持稳健；与此同时，外商直接投资持续流入东盟的高科技电子、电动汽车和数字服务等领域，有效带动了投资增长。区域总体通胀维持在 0.9% 的低位，低于 2014 至 2019 年的历史平均水平，为实施宽松货币政策提供了有利空间。国际储备持续增长，进一步增强了区域应对外部动荡的缓冲能力。

展望未来，受美国加征关税对外需的影响，东盟+3 地区的经济增速预计将在 2026 年和 2027 年温和放缓至 4.0%。内需仍将是增长的主要支撑，持续活跃的投资、稳定的外资流入以及良好就业形势下的稳健消费，将为经济增长筑牢坚实基础。技术驱动的出口需求有望形成重要对冲，部分抵消关税对出口的冲击——受 AI 相关投资持续推动，半导体和电子产品出口预计仍将保持稳健增长，但增速较 2025 年将有所放缓。受全球能源价格上涨以及部分经济体削减补贴的影响，区域总体通胀预计将分别升至 2026 年的 1.4% 和 2027 年的 1.5%。

经济前景面临的风险总体偏向下行，不确定性依然高企。科技领域需求和贸易政策变化已演变为双向风险来源：一方面，若 AI 应用进一步推广、相关资本开支超预期扩张，区域增长有望高于基准预测；另一方面，若科技周期走弱或关税再度升级，则可能对区域经济造成实质拖累。此外，全球能源价格居高不下、能源供应中断风险上升，既可能给经济增长带来下行压力，也会加剧通胀的上行压力。金融市场波动加剧以及主要经济体增长减弱，也仍是区域面临的重要下行风险。

保持政策灵活性是东盟+3 政策制定者面临的一项重要课题。本地区在相对稳健的基础上迈入 2026 年——2025 年增长超出预期，通胀保持低位，多数经济体仍拥有相当的财政和货币政策空间。之所以强调保持灵活性，正是因为前景存在高度不确定性，未来可能出现的情景范围异常宽泛。在此背景下，应当以数据为导向，灵活调整政策取向，同时辅以清晰的市场沟通、加强财政与货币政策的协调配合，这将有助于维持增长势头，同时保留应对冲击的能力。

第二章 更具区域锚定性的东盟+3：经济联系的深刻转变

近年来，全球环境正发生深刻变化，东盟+3 所面临的外部条件也随之显著转变。关税措施、地缘经济格局重塑以及政策不确定性的上升，使一系列关键问题更加凸显：东盟+3 在短期内的韧性如何？区域内贸易深化的本质是什么？区域在全球经济版图中的中长期定位将如何演变？围绕这些问题，本章从结构性视角出发，系统梳理过去二十年区域经贸联系的演变，分析其对区域经济周期与宏观管理的影响，并探讨各经济体如何在此基础上实现长期稳健增长。

与二十年前相比，东盟+3 的经贸结构已发生根本性转变，不再是传统认知中“主要服务于外部需求的制造基地”。从供给侧看，区域生产网络已由以日本为中心，演变为以中国为核心、各经济体更加紧密交织的生产体系，贸易结构也更加集中于中间商品和资本商品，体现出区域产业链一体化的不断深化。从需求侧看，这一转变同样显著：东盟+3 已成为全球重要的终端需求来源，总量甚至超过美国，区域内需求的重要性也明显上升。区域内相互依存关系全面加深——既体现在中国与区域之间，也体现在东盟、+3 经济体及中国之间更加紧密的互联互动。

这一结构性变化意味着，与过去相比，区域在应对全球贸易冲击时具备更强的承受能力。一方面，需求更多来自区域内，降低了对外部市场的依赖；另一方面，供给侧通过高度一体化的产业链实现深度联通，而非简单的转口贸易或低附加值加工。当然，这并不意味着区域能够对外部冲击免疫，但其整体韧性已明显高于传统认知。

随着经贸联系不断深化，东盟+3 的经济周期同步性也显著增强，区域因素对区域经济波动的影响力已与全球因素相当。这种“区域锚定”在一定程度上缓冲了外部需求冲击，但与此同时，一旦区域内部出现冲击，其溢出效应也将更为显著。这意味着，宏观调控政策不仅是各国自身的问题，也具有明显的区域外部性。因此，加强区域政策对话与宏观监测，对于识别共同风险和提升政策协调尤为关键。当然，全球因素仍然是影响区域周期的重要力量，应对外部冲击的能力依然不可或缺。

从更长期看，如何在这一新结构下实现持续增长与韧性，是各经济体面临的核心挑战。随着价值链分工深化，一些经济体在实现产业升级的同时，也面临产业和出口结构向特定行业集中的风险上升。这一趋势反映出全球价值链下“效率与集中”的权衡，也推动政策重点从单纯追求融入分工，转向在获取一体化收益与管理脆弱性之间寻求平衡。总体来看，政策重点可归纳为三方面：一是提升本国产业能力，向更高附加值环节迈进；二是推动多元化发展，降低对特定行业或市场的依赖；三是促进包容性增长，使一体化收益更加广泛共享。对东盟而言，受制于结构性约束，深化区域一体化不能仅依赖贸易自由化，还需通过强化区域内投资联系，推动更深层次融合。

展望未来，东盟+3 一体化所处的环境仍将持续演变。地缘经济博弈可能进一步强化区域内部的联结；人口结构变化与经济再平衡正在推动需求更多转向区域内部；数字技术与绿色转型则不断拓展一体化的新边界。在这一背景下，提升经济体的适应能力尤为关键。随着各经济体的相互影响不断加深，区域合作的重要性将进一步上升，政策对话与协同配合的必要性也更加突出。东盟+3 在区域合作方面已有成功经验——亚洲金融危机后建立的区域金融合作机制便是典型例证。过去二十年，区域增长依托开放、一体化与合作三大支柱；在更加不确定的全球环境下，延续这一增长路径，有赖于进一步巩固并深化这三大要素。

第1章 マクロ経済の見通しと課題

2025年の世界経済は、数十年ぶりとなる大規模な貿易政策の転換の中で、激動の一年を乗り越えつつも安定した成長を維持した。4月に米国が発表した包括的な関税措置は、貿易政策の不確実性を歴史的な高水準へと押し上げたが、実際の関税の影響は当初懸念されたほど深刻ではなく、マクロ経済への影響も想定より限定的であった。米国経済は、堅調な国内需要と人工知能（AI）関連投資に支えられ、力強い成長を維持した。ユーロ圏の成長は、製造業における構造的な逆風と弱い外需の中で低調にとどまった。世界のインフレは引き続き鈍化し、商品価格の下落と需要の弱まりにより米国外では物価上昇圧力が緩和された一方で、関税の価格転嫁により米国のデysinフレはより緩やかとなった。

2025年のASEAN+3は、4.3%の成長を達成し、4月の関税発表直後に予測された3.8%を大きく上回った。この好調な結果は、AI主導の半導体需要が年間を通じて輸出の勢いを維持したこと、対米輸出が減速する中でも域内貿易が強化されたこと、そして適時の政策支援が国内活動を下支えたこと等が背景にある。民間消費は多くの国・地域で堅調に推移し、良好な労働市場と低インフレに支えられた。また、ASEANでは先端電子機器、電気自動車、デジタルサービスへの外国直接投資（FDI）の流入が続き、投資が顕著に拡大した。総合インフレ率は0.9%と低位で安定し、2014～2019年の長期平均を下回り、緩和的な金融政策の余地を残した。外貨準備の増加は、不安定な年における域内の対外バッファを強化した。

成長率は2026年および2027年に4.0%へと鈍化する見通しであり、主に米国の関税引き上げが外需を抑制することが要因である。国内需要は引き続き主要な支柱となり、投資活動の継続、FDI流入の持続、良好な労働市場に支えられた民間消費の底堅さにより支えられる見込みである。技術主導の輸出需要は重要な下支えとなり、AI関連投資を背景に半導体および電子機器の輸出は堅調を維持する見込みであるが、その伸びは2025年より緩やかになると予想される。総合インフレ率は、主に世界的なエネルギー価格の上昇や一部の国・地域における補助金を背景に、2026年に1.4%、2027年に1.5%へと上昇すると見込まれる。

見通しに対するリスクバランスは下方に傾いており、不確実性は依然として高い。技術需要と貿易政策の変化は、上振れ・下振れ双方のリスク要因である。AIの導入や設備投資が想定以上に強まれば成長を押し上げる一方、技術サイクルの停滞や関税の再引き上げは域内経済活動に大きな下押し圧力をもたらす可能性がある。さらに、高止まりする世界のエネルギー価格やエネルギー供給の持続的な混乱は、成長の下振れリスクとなると同時にインフレ圧力を高める要因となる。このほか、金融市場の不安定化や主要国の成長鈍化も引き続き下方リスクである。

ASEAN+3の政策当局にとって、当面の最大の課題は政策の柔軟性を維持することである。同地域は2026年を比較的強固な基盤のもとで迎えており、2025年の成長は予想を上回り、インフレは低位にとどまり、多くの国・地域が依然として十分な財政・金融余地を有している。この柔軟性を維持する必要性は、見通しを巡る高い不確実性と、想定され得る結果の幅の広さに起因する。明確なコミュニケーションと補完的な財政・金融政策に支えられた、データに基づく柔軟な対応が、成長モメンタムの維持とショック対応能力の確保に不可欠である。

第2章 より域内に根差した ASEAN+3：経済的結び付きの変容

ASEAN+3 を取り巻く世界的環境は大きく変化している。関税措置、より広範な地経学的再編、そして高まる政策不確実性は、域内の短期的な強靱性、深化する域内貿易の性質、さらには長期的な位置付けに関して切迫した問いを提起している。本章は、これらの問いを考察するために不可欠な構造的視点を提示する。過去 20 年間に域内の経済的結び付きがいかに変容したかを整理し、それが景気循環やマクロ経済運営に何を意味するのかを検討し、さらに各国・地域経済が長期的な強靱性と成長を確保するために重要な政策対応を考察する。

ASEAN+3 の経済的結び付きは、20 年前と比べて根本的な変容を遂げており、域内が主として外需に応える製造拠点であるという従来の見方に再考を迫っている。供給面では、域内の生産ネットワークは日本を中心とするハブ型構造から、中国を中核とする、より緊密で相互連関の強い構造へと進化してきた。貿易は、統合された生産ネットワークを支える中間財および資本財に集中している。需要面でも、再編は同様に大きい。ASEAN+3 は世界の最終需要の主要な源泉として台頭し、その規模は合計で米国を上回るまでになった。域内需要は 20 年前に比べて格段に重要性を増している。相互依存関係は包括的であり、中国にとっての域内、域内にとっての中国、そして ASEAN、プラス 3、中国の間での結び付きはいずれも一層強まっている。

こうした構造的変容により、域内は従来の構造下で想定されていたよりも、現在の貿易政策をめぐる不確実性に対して耐性を持つ立場にある。需要基盤はより域内に根差し、域外市場への依存度は低下している。供給面での統合は、国内付加価値が限定的な迂回貿易ではなく、複雑かつ結束度の高い域内バリューチェーンに組み込まれた実質的な生産連関を反映している。これは域外の逆風に対する完全な耐性を意味するものではないが、従来の見方では予測し得なかった一定の強靱性を示唆している。

結び付きの深化は、ASEAN+3 の景気循環をより近接させ、現在では世界的要因と同程度に域内要因が循環変動を説明するようになってきている。こうした域内への定着は、外需ショックに対する一定の緩衝効果をもたらしてきた。他方で、ひとたびショックが発生すれば、域内波及効果は今日ではより大きくなる可能性がある。そのため、健全な国内マクロ経済運営は、国内問題にとどまらず域内全体の関心事項となる。共有される脆弱性を事前に把握するうえで、域内対話とサーベイランスの重要性は一層高まっている。もっとも、世界的ショックへの備えは依然として不可欠であり、世界的要因は引き続き域内の循環動態に重要な影響を及ぼしている。

循環的側面を超えて、各国・地域はこうした変容した結び付きの中で、いかにして長期的な強靱性と成長を持続させることができるだろうか。多くの国にとって、バリューチェーンの上流工程への移行による利益は、集中リスクの高まりを伴ってきた。統合の恩恵を享受しつつ、その脆弱性を管理することが中心的な政策課題であり、優先的に対応すべき三つの課題が挙げられる。第一に、より高付加価値活動へ移行するための国内能力の高度化、第二に、集中リスクを低減するための多角化、第三に、統合の成果が広く共有されるための包摂的な参加の確保である。特に ASEAN にとっては、構造的制約を踏まえると、さらなる統合深化には単なる貿易自由化を超えた戦略が必要であり、より緊密な域内投資連関の促進などが求められる。

ASEAN+3 の統合を形作る環境は、今後も変容し続けるであろう。地経学的緊張は域内志向を強める可能性があり、人口動態の変化や経済のリバランスは需要を域内源泉へと傾けている。デジタル技術やグリーン移行は、新たな統合のフロンティアを創出している。こうした環境を乗り越えるには、適応能力の構築が不可欠であり、域内協力はとりわけ重要となる。各国・地域経済が近隣諸国の動向により敏感になる中で、政策対話と共同対応の必要性は一層高まっている。ASEAN+3 はアジア通貨危機後に構築された金融協力の枠組みにおいて、これまでもそのような適応能力を示してきた。過去 20 年間の域内成長は、対外的な開放性、統合、そして域内協力の上に築かれてきた。より不確実な世界において成長を維持するには、これら三つすべてを一層深化させることが求められる。

ជំពូកទី 1. ទស្សនវិស័យម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច និងបញ្ហាប្រឈម

នៅឆ្នាំ 2025 សេដ្ឋកិច្ចពិភពលោកបានឆ្លងកាត់ឆ្នាំដ៏ច្របូកច្របល់មួយ ដែលរក្សាបាននូវកំណើនថេរចំពេល មានការប្រែប្រួលដ៏សំខាន់លើនយោបាយ ពាណិជ្ជកម្មក្នុងប៉ុន្មានទសវត្សរ៍មកនេះ។ វិធានការពន្ធគយដែលបានប្រកាសដោយសហរដ្ឋអាមេរិកកាលពីខែមេសា បានជំរុញឱ្យមានភាពមិនប្រាកដ ប្រជាលើគោលនយោបាយពាណិជ្ជកម្មឈានដល់កម្រិតខ្ពស់ជាប្រវត្តិសាស្ត្រ ប៉ុន្តែជាលទ្ធផលវិញ ហាក់បានបង្ហាញពីភាពធូរស្រាលជាងការណ៍ដំបូង ទន្ទឹមនឹងការផលប៉ះពាល់ផ្នែកម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច ក៏ត្រូវបានរក្សាបានល្អជាងការរំពឹងទុកផងដែរ។ សេដ្ឋកិច្ចសហរដ្ឋអាមេរិកបានបន្តពង្រីកក្នុងល្បឿនដ៏រឹងមាំ ដែលគាំទ្រដោយតម្រូវការក្នុងស្រុក និងការវិនិយោគលើបញ្ញាសិប្បនិម្មិត (AI)។ កំណើននៅតំបន់អឺរ៉ុបនៅតែមានភាពធន់ចំពេលដែលមានវិបត្តិនៃ រចនាសម្ព័ន្ធផលិតកម្ម និងភាពទន់ខ្សោយនៃតម្រូវការខាងក្រៅ។ អតិផរណាសកលបន្តស្ថិតក្នុងកម្រិតធ្ងន់ធ្ងរ ជាមួយនឹងថ្លៃទំនិញទាប និងតម្រូវការ ទាប ដោយកាត់បន្ថយនូវសម្ពាធថ្លៃនៅខាងក្រៅសហរដ្ឋអាមេរិក បើទោះបីជាការកំណត់ពន្ធប្រព្រឹត្តិការណ៍អតិផរណាបស់សហរដ្ឋអាមេរិកឱ្យនៅក្នុង កម្រិតយឺតក៏ដោយ។

សម្រាប់ឆ្នាំ 2025 តំបន់អាស៊ាន+3 សម្រេចបានលើសពីការរំពឹងទុក ដោយកើនឡើងបានដល់ 4,3 ភាគរយខ្ពស់ជាង 3,8 ភាគរយដែលបាន ព្យាករណ៍ភ្លាមបន្ទាប់ពីការប្រកាសពន្ធគយកាលពីខែមេសា។ មានកត្តា ជាច្រើន បានទ្រទ្រង់លទ្ធផលល្អនេះ រួមមាន៖ តម្រូវការបន្ទះឈើដ៏រឹងមាំ សម្រាប់បញ្ញាសិប្បនិម្មិត (AI) បានរក្សាសន្ទុះនាំចេញពេញមួយឆ្នាំ; ស្ថានភាពពាណិជ្ជកម្មក្នុងតំបន់បានពង្រឹង បើទោះបីជាការដឹកជញ្ជូនទៅកាន់ សហរដ្ឋអាមេរិកបានថយចុះក៏ដោយ ក៏ដូចជាការគាំទ្រទាន់ពេលវេលានៃវិធានការផ្នែកគោលនយោបាយ ក្នុងការជួយសម្រួលដល់សកម្មភាព ក្នុងស្រុក។ សកម្មភាពប្រើប្រាស់ឯកជននៅតែបង្ហាញ ពីភាពរឹងមាំនៅបណ្តារដ្ឋកិច្ចប្រទេសនានា ដែលមានមូលដ្ឋានទីផ្សារការងារអំណោយផល និងអតិផរណាទាប ខណៈពេលដែលស្ថានភាពវិនិយោគ បានកើនឡើងគួរឱ្យកត់សម្គាល់នៅក្នុងតំបន់អាស៊ាន ចំពេលមានលំហូរចូលនៃការវិនិយោគ ផ្ទាល់ពីបរទេស (FDI) ជាបន្តបន្ទាប់ទៅក្នុងផលិតផលអេឡិចត្រូនិចទំនើប យានយន្តអគ្គិសនី និងសេវាកម្មឌីជីថល។ អតិផរណានៅតែស្ថិតនៅក្នុង កម្រិតទាប និងមានស្ថេរភាពក្នុងរង្វង់ 0,9 ភាគរយ ទាបជាងជម្រកភាគរយពេលវែងរបស់តំបន់នាឆ្នាំ 2014-2019 ដែលផ្តល់ចន្លោះសម្រាប់បំពេញ បន្ថែមដោយគោលនយោបាយរូបិយវត្ថុសមស្រប។ ការកើនឡើងនៃទុនបម្រុងអន្តរជាតិបានពង្រឹងសញ្ញាធនរបស់តំបន់ពីសេដ្ឋកិច្ចខាងក្រៅនៅ ពេលដែលមានការប្រែប្រួលនៅក្នុងឆ្នាំណាមួយ។

កំណើនត្រូវបានព្យាករណ៍ថានឹងថយចុះមកត្រឹម 4 ភាគរយនៅឆ្នាំ 2026 និង 2027 ដែលភាគច្រើន ក៏ដោយសារតែអត្រាពន្ធខ្ពស់របស់សហរដ្ឋអាមេរិក ដែលជះឥទ្ធិពលដល់តម្រូវការខាងក្រៅ។ តម្រូវការក្នុងស្រុកត្រូវបានរំពឹងថានឹងនៅតែជាយុទ្ធសាស្ត្រសំខាន់ ដែលគាំទ្រដោយសកម្មភាពវិនិយោគបន្ត លំហូរ ចូល FDI ប្រកបដោយចីរភាព និងសកម្មភាពប្រើប្រាស់ឯកជនរឹងមាំ ស្របពេលដែលមានលក្ខខណ្ឌទីផ្សារការងារអំណោយផល។ តម្រូវការនាំចេញ ដែលទ្រទ្រង់ដោយបច្ចេកវិទ្យា គួរតែផ្តល់នូវភាពជំនួសមកវិញដ៏សំខាន់មួយ ពោលគឺការនាំចេញបន្ទះឈើ និងឧបករណ៍អេឡិចត្រូនិកមួយចំនួន ដែលត្រូវបានរំពឹងថានឹងនៅតែរឹងមាំដោយសារតែការបន្តវិនិយោគលើបញ្ញាសិប្បនិម្មិត AI បើទោះបីជាមានល្បឿនលើសពីឆ្នាំ២០២៥ ក៏ដោយ។ អតិផរណា ត្រូវបានព្យាករណ៍ថានឹងកើនឡើងដល់ 1,4 ភាគរយនៅឆ្នាំ 2026 និង 1,5 ភាគរយនៅឆ្នាំ 2027 ដែលភាគច្រើនឆ្លុះបញ្ចាំងពីតម្លៃថាមពល សកលកាន់តែខ្ពស់ និងការធ្វើវិបាកកម្មឧបត្ថម្ភធននៅក្នុងសេដ្ឋកិច្ចប្រទេសមួយចំនួន។

គុណភាពនៃហានិភ័យទៅលើទស្សនវិស័យត្រូវបានផ្ទៀងទៅរកការធ្លាក់ចុះ ដោយភាពមិនប្រាកដប្រជានៅតែបន្តកើនឡើង។ តម្រូវការបច្ចេកវិទ្យា និង ការផ្លាស់ប្តូរគោលនយោបាយពាណិជ្ជកម្ម បានរឹតតែទៅជាប្រកបនៃហានិភ័យទ្វេភាគី។ ការសម្របខ្លួននឹង AI និងការចំណាយមូលធនខ្លាំងជាងការ រំពឹងទុក អាចទាញកំណើនឱ្យលើសពីកម្រិតមូលដ្ឋាន ខណៈដែលឧបសគ្គនៅក្នុងវដ្តបច្ចេកវិទ្យា ឬការកើនឡើងពន្ធគយជាថ្មី អាចនឹងបន្ថែមទម្ងន់ជា សារវន្តលើសកម្មភាពក្នុងតំបន់។ ការកើនឡើងនៃតម្លៃថាមពលសកល និងលទ្ធភាពដែលអាចរំខានដល់ការផ្គត់ផ្គង់ថាមពលប្រកបដោយចីរភាព ក៏អាចបង្កឱ្យមានហានិភ័យបន្ថែមទៀតចំពោះកំណើន ទន្ទឹមនឹងការបន្ថែមសម្ពាធអតិផរណាផងដែរ។ ក្រៅពីនេះ ភាពប្រែប្រួលនៃទីផ្សារហិរញ្ញវត្ថុ និង កំណើនខ្សោយជាងការរំពឹងទុកនៅក្នុងប្រទេសសេដ្ឋកិច្ចធំៗ នៅតែបន្តបង្កហានិភ័យអវិជ្ជមានដល់តំបន់។ លើសពីនេះ ការប្រែប្រួលទីផ្សារហិរញ្ញវត្ថុ និងកំណើនខ្សោយជាងការរំពឹងទុកនៅក្នុងបណ្តាប្រទេសដែលមានសេដ្ឋកិច្ចធំៗ នៅតែអាចបន្តបង្កជាហានិភ័យធ្លាក់ចុះដល់តំបន់។

ការរក្សានូវភាពបត់បែននៃគោលនយោបាយ គឺជាបញ្ហាចោទដ៏ចម្បងសម្រាប់អ្នកធ្វើគោលនយោបាយអាស៊ាន+3 ក្នុងរយៈពេលដ៏ខ្លីខាងមុខនេះ។ តំបន់នេះចូលដល់ឆ្នាំ ២០២៦ ពីគោលដំហែរដែលពឹងផ្អែកលើកិច្ចទំនាក់ទំនងដ៏រឹងមាំ កំណើនលើសពីការរំពឹងទុកនៅឆ្នាំ ២០២៥ អតិផរណានៅតែ ទាប ហើយសេដ្ឋកិច្ចភាគច្រើនរក្សាលំហូរសារពើពន្ធ និងរូបិយវត្ថុបានយ៉ាងល្អប្រសើរ។ សារៈសំខាន់ក្នុងការរក្សាភាពបត់បែននោះ ឆ្លុះបញ្ចាំងពីភាព មិនប្រាកដប្រជានៅលើស្ថិតនៅហ៊ុមព័ទ្ធជុំវិញទស្សនវិស័យ និងលទ្ធផលដែលនឹងកើតឡើងនានា។ វិធីសាស្ត្រពឹងផ្អែកលើទិន្នន័យ និងភាពបត់បែន ដែលគាំទ្រដោយការប្រាស្រ័យទាក់ទងច្បាស់លាស់ និងដែលបំពេញបន្ថែមផ្នែកគោលនយោបាយសារពើពន្ធនិងរូបិយវត្ថុ នឹងមានសារៈសំខាន់ខ្លាំង ក្នុងការរក្សាសន្ទុះកំណើន ទន្ទឹមនឹងការរក្សាបាននូវសមត្ថភាពក្នុងការឆ្លើយតបទៅនឹងវិបត្តិ។

Terjemahan ini hanya untuk tujuan informasi saja. Jika terdapat perbedaan, versi asli dalam bahasa Inggris yang akan berlaku.

EN
ID
MS
ZH
JA
KM
KO
LO
MY
VI

ជំពូកទី 2. លំនឹងជីវិតអាស៊ាន+3 ក្នុងតំបន់៖ បរិវត្តកម្មនៃការផ្សារភ្ជាប់សេដ្ឋកិច្ច

មជ្ឈដ្ឋានសកលជាមួយជំរុញតំបន់អាស៊ាន+3 មានការផ្លាស់ប្តូរគួរឱ្យកត់សម្គាល់។ វិធានការពន្ធកម្ម ការកំណត់ចនាសម្ព័ន្ធកូមិសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ចកាន់តែទូលំទូលាយ និងភាពមិនច្បាស់លាស់កាន់តែខ្ពស់នៃគោលនយោបាយសកល បានស្តែងចេញនូវសំណួរសំខាន់ៗមួយចំនួនជុំវិញភាពធន់ក្នុងរយៈពេលខ្លី កិច្ចពាណិជ្ជកម្មក្នុងតំបន់ដែលមានលក្ខណៈស៊ីជម្រៅ និងការកំណត់ជំហរសម្រាប់រយៈពេលវែង។ ជំពូកនេះផ្តល់នូវទស្សនៈវិស័យដែលមានលក្ខណៈជោរជោសម្ព័ន្ធចាំបាច់សម្រាប់ការវាយតម្លៃសំណួរទាំងនេះ ពោលគឺការកំណត់ផែនទីនៃរបៀបដែលទំនាក់ទំនងសេដ្ឋកិច្ចរបស់តំបន់បានផ្លាស់ប្តូរក្នុងរយៈពេលពីរទសវត្សរ៍កន្លងមកដោយពិនិត្យមើលថាតើ នេះមានន័យយ៉ាងណាសម្រាប់ថាមវន្តនៃវដ្តអាជីវកម្ម និងការគ្រប់គ្រងម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច ក៏ដូចជាពិចារណាពីរបៀបដែលសេដ្ឋកិច្ចអាចកំណត់ទីតាំងរបស់ខ្លួនសម្រាប់ភាពធន់និងកំណើនរយៈពេលវែង។

ទំនាក់ទំនងសេដ្ឋកិច្ចអាស៊ាន+3 បានឆ្លងកាត់ការផ្លាស់ប្តូរជាមូលដ្ឋានបើធៀបទៅនឹងពីរទសវត្សរ៍មុន ដោយកំណត់ជាទូទៅថាតំបន់នេះជាទីតាំងផលិតកម្មចម្បងដែលបម្រើដល់តម្រូវការខាងក្រៅ។ ចំពោះផ្នែកផ្គត់ផ្គង់បណ្តាញផលិតកម្មក្នុងតំបន់បានវិវត្តពីមជ្ឈមណ្ឌលដែលធ្លាប់តែមាននៅប្រទេសជប៉ុន ទៅជាទីម្នាក់កម្រិតដែលមានការភាពប្រទាក់ក្រឡា និងស៊ីជម្រៅពីសំណាក់ប្រទេសចិន ពោលគឺពាណិជ្ជកម្មក្នុងទម្រង់ជាទំនិញពាក់កណ្តាលសម្រេច និងទំនិញមូលធន ដែលគាំទ្រដល់បណ្តាញផលិតកម្មបញ្ចូលគ្នា។ រីឯផ្នែកតម្រូវការ ការតម្រង់ទិសឡើងវិញក៏បានបង្ហាញពីភាពសំខាន់ដូចគ្នា។ តំបន់អាស៊ាន+3 បានលេចឡើងថាជាផ្នែកដ៏ធំមួយនៃតម្រូវការ សកល (ធំជាងសហរដ្ឋអាមេរិក) ខណៈដែលបច្ចុប្បន្នតម្រូវការក្នុងតំបន់កាន់ធំជាងពីរទសវត្សរ៍មុន។ ការពឹងផ្អែកគ្នាទៅវិញទៅមក គឺមានលក្ខណៈគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ ពោលគឺប្រទេសចិនបំពេញឱ្យតំបន់ តំបន់បំពេញឱ្យប្រទេសចិន និងកាន់តែខ្លាំងឡើងក្នុងចំណោមអាស៊ាន បុក៣ និងចិនជាសមូហភាព។

បរិវត្តកម្មចនាសម្ព័ន្ធនេះមានន័យថាតំបន់នេះ ស្ថិតនៅក្នុងភាពល្អប្រសើរជាងមុន ដើម្បីទប់ទល់នឹងការរំខានពាណិជ្ជកម្មនាពេលបច្ចុប្បន្ន ជាងការកំណត់ចនាសម្ព័ន្ធដែលធ្លាប់មានពីមុន។ មូលដ្ឋាននៃតម្រូវការក្នុងតំបន់បច្ចុប្បន្នគឺកាន់តែបង្ហាញពីភាពរឹងមាំ ទន្ទឹមនឹងការពឹងផ្អែកតិចតួចជាងមុនទៅលើទីផ្សារខាងក្រៅ។ ការធ្វើសមាហរណកម្មផ្នែកផ្គត់ផ្គង់ គឺធ្លុះបញ្ចាំងពីការតភ្ជាប់ផលិតកម្មដ៏សំខាន់ដែលបានបង្កប់នៅក្នុងបណ្តាញខ្សែសង្វាក់តម្លៃក្នុងតំបន់ដ៏ស្មុគស្មាញ និងមានភាពស្ថិតស្ថេរ ជាជាងការបង្វែរផ្លូវ (Re-routing) ជាមួយនឹងភាពមានកម្រិតនៃការបង្កើតតម្លៃបន្ថែម។ ការណ៍នេះមិនបង្ហាញពីភាពស្មុំទៅនឹងឧបសគ្គខាងក្រៅទេ ប៉ុន្តែវាផ្តល់នូវកម្រិតនៃភាពធន់ម្យ៉ាង ដែលលក្ខណៈសាមញ្ញមិនអាចបញ្ជាក់បាន។

ការតភ្ជាប់ស៊ីជម្រៅនេះ បានធ្វើឱ្យវដ្តអាជីវកម្មក្នុងតំបន់អាស៊ាន+3 កាន់តែខិតជិតគ្នា ដោយបច្ចុប្បន្នកត្តាក្នុងតំបន់ក៏បានពន្យល់ពីបំរែបំរួលវដ្តជាច្រើនដូចកត្តាសកលផងដែរ។ ភាពរឹងមាំក្នុងតំបន់កាន់តែប្រសើរនេះបានផ្តល់នូវការការពារមួយចំនួនប្រឆាំងនឹងវិបត្តិតម្រូវការខាងក្រៅ។ នៅពេលជាមួយគ្នានេះ ការរីករាលដាលក្នុងតំបន់ អាចនឹងមានទំហំធំជាងនេះ ប្រសិនបើមានការប៉ះទង្គិចកើតឡើង ដែលការគ្រប់គ្រងម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ចក្នុងស្រុកនោះ ជាការព្រួយបារម្ភក្នុងតំបន់ មិនមែនត្រឹមតែក្នុងស្រុកនោះទេ។ កិច្ចទំនាក់ទំនងនិងការឃ្លាំមើលក្នុងតំបន់កាន់តែមានគុណតម្លៃសម្រាប់ការប្រមើលមើលពីភាពងាយរងគ្រោះរួមគ្នា។ ការត្រៀមខ្លួនសម្រាប់វិបត្តិសកលនៅតែមានភាពចាំបាច់៖ កត្តាសកលនៅតែបន្តជាតំបន់សំខាន់លើថាមវន្តនៃវដ្តក្នុងតំបន់។ ក្រៅពីការពិចារណាតាមវដ្ត តើសេដ្ឋកិច្ចអាចទ្រទ្រង់ភាពធន់និងកំណើនរយៈពេលវែងនៅក្នុងឧស្សាហកម្មអនុគមន៍ទាំងនេះដោយរបៀបណា? សម្រាប់សេដ្ឋកិច្ចមួយចំនួន ផលដែលទទួលបានពីការផ្លាស់ប្តូរឱ្យច្រវាក់តម្លៃ ក៏មកជាមួយនឹងការកើនឡើងហានិភ័យផងដែរ ដោយការដាក់ចេញនូវបញ្ហាប្រឈមនៃគោលនយោបាយកណ្តាលក្នុងការចាប់យកអត្ថប្រយោជន៍នៃការធ្វើសមាហរណកម្ម ទន្ទឹមនឹងមានការគ្រប់គ្រងភាពងាយរងគ្រោះរបស់ខ្លួនផងដែរ។ អាទិភាពបី កើតឡើង៖ ការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវសមត្ថភាពក្នុងស្រុកឆ្ពោះទៅរកសកម្មភាពបន្ថែមតម្លៃខ្ពស់ ការធ្វើពិពិធកម្មដើម្បីកាត់បន្ថយភាពងាយរងគ្រោះ និងការចូលរួមប្រកបដោយបរិយាប័ន្ន ដើម្បីឱ្យផលពីការធ្វើសមាហរណកម្មនោះ ត្រូវបានចែករំលែកយ៉ាងទូលំទូលាយ។ សម្រាប់អាស៊ានជាពិសេស ឧបសគ្គដែលមានលក្ខណៈជោរជោសម្ព័ន្ធមានន័យថា ការធ្វើសមាហរណកម្មកាន់តែស៊ីជម្រៅបន្ថែមទៀតដោយតម្រូវឱ្យមានយុទ្ធសាស្ត្រលើសពីការធ្វើសេរីភាវូបនីយកម្មពាណិជ្ជកម្ម ដែលរួមទាំងការលើកកម្ពស់ឧស្សាហកម្មប្រតិបត្តិការវិនិយោគក្នុងតំបន់។

ទិដ្ឋភាពនៃការធ្វើសមាហរណកម្មក្នុងតំបន់អាស៊ាន+3 នឹងបន្តវិវត្ត។ ភាពតានតឹងកូមិសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ចអាចបង្កើនការតម្រង់ទិសឡើងវិញក្នុងក្របខណ្ឌតំបន់ ការប្រែប្រួលនៃប្រជាសាស្ត្រ និងការធ្វើឱ្យមានតុល្យភាពសេដ្ឋកិច្ច កំពុងធ្វើឱ្យមានតម្រូវការឆ្ពោះទៅរកប្រភពក្នុងតំបន់ បច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល និងការផ្លាស់ប្តូររបៀបតង កំពុងបង្កើតព្រំដែនសមាហរណកម្មថ្មី។ ការរុករកមជ្ឈដ្ឋាននេះទាមទារឱ្យមានការកសាងសមត្ថភាពនៃការសម្របខ្លួន។ កិច្ចសហប្រតិបត្តិការក្នុងតំបន់នឹងផ្តល់នូវគុណតម្លៃ៖ នៅពេលដែលសេដ្ឋកិច្ចកាន់តែប៉ះពាល់ពីការអភិវឌ្ឍន៍នៅក្នុងប្រទេសជិតខាងរបស់ពួកគេ ករណីសម្រាប់ការសន្ទនាគោលនយោបាយ និងសកម្មភាពរួមគ្នាបង្កើនណាមួយ។ តំបន់អាស៊ាន+3 ក៏បានបង្ហាញពីសមត្ថភាពនេះមកហើយដែរ ដែលជាពិសេសតាមរយៈនិម្មាបនកម្មក្នុងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការហិរញ្ញវត្ថុដែលបានកសាងឡើងជាបន្តបន្ទាប់ពីវិបត្តិហិរញ្ញវត្ថុអាស៊ី។ កំណើនក្នុងតំបន់ក្នុងរយៈពេលពីរទសវត្សរ៍កន្លងមកនេះត្រូវបានកសាងឡើងដោយផ្អែកលើការបើកចំហ សមាហរណកម្ម និងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ ដោយរក្សានិរន្តរភាពនៃគន្លងនោះនៅក្នុងពិភពលោកដែលមិនប្រាកដប្រជា ដែលនឹងតម្រូវឱ្យមានភាពស៊ីជម្រៅទាំងបីនោះ។

Terjemahan ini hanya untuk tujuan informasi saja. Jika terdapat perbedaan, versi asli dalam bahasa Inggris yang akan berlaku.

제1장. 거시경제 전망과 도전 과제

세계 경제는 2025년 격동의 한 해를 보냈지만, 수십 년 만에 가장 거대한 무역 정책 변화 속에서도 꾸준한 성장세를 유지했다. 4월 미국이 발표한 전면적인 관세 조치는 무역 정책 불확실성을 사상 최고 수준으로 끌어올렸지만, 실제 관세 수준은 당초 우려보다 심각하지 않았고 거시경제에 미친 영향도 예상보다 제한적이었다. 미국 경제는 견조한 국내 수요와 인공지능(AI) 관련 투자에 힘입어 지속적인 성장세를 이어갔다. 유로존은 제조업의 구조적 부진과 대외 수요 약화로 인해 성장세가 둔화되었다. 글로벌 인플레이션은 완화세를 보였는데, 낮은 원자재 가격과 수요 약화로 미국 이외 지역의 물가 상승 압력이 완화되었지만, 관세 전가 효과로 인해 미국의 디플레이션 속도는 다소 둔화되었다.

2025년 아세안+3의 경제성장률은 예상보다 웃도는 4.3%를 기록하며, 4월 관세 발표 직후 전망했던 3.8%를 크게 상회했다. 여러 요인이 이러한 호실적을 뒷받침하였다. 견조한 AI 주도의 반도체 수요가 연중 내내 수출 모멘텀을 견인하였고, 미국으로의 수출이 둔화되는 가운데에도 역내 무역은 강화되었으며, 시의적절한 정책 대응이 내수 활동을 뒷받침하는 데 기여했다. 민간 소비는 양호한 고용 여건과 낮은 물가에 힘입어 대부분의 경제권에서 견조한 흐름을 유지했으며, 특히 아세안 지역에서는 첨단 전자제품, 전기차, 디지털 서비스 분야로의 외국인 직접 투자(FDI)가 지속되면서 투자가 눈에 띄게 증가했다. 소비자물가 상승률은 0.9%의 낮은 수준을 안정적으로 유지하며 2014-2019년 역내 장기 평균치를 하회해 완화적인 통화 정책을 운용할 여력을 제공했다. 외환보유액 증가는 변동성이 큰 한 해 동안 역내 대외 건전성 완충력을 강화하는 데 기여했다.

2026년과 2027년 성장률은 주로 미국의 높은 관세가 대외 수요에 부담을 주면서 각각 4.0%로 점차 둔화될 것으로 전망된다. 내수는 지속적인 투자 활동, 안정적인 FDI 유입, 그리고 양호한 노동시장 여건 하에서의 견조한 민간 소비에 힘입어 성장의 주요 버팀목 역할을 할 것으로 전망된다. 기술 주도형 수출 수요는 중요한 상쇄 요인으로 작용할 것으로 예상된다. 반도체 및 전자제품 수출은 지속적인 AI 관련 투자에 힘입어 견조한 흐름을 유지할 것으로 예상되나, 증가 속도는 2025년에 비해 다소 완만해질 전망이다. 소비자물가 상승률은 2026년 1.4%, 2027년 1.5%로 전망되는데, 이는 주로 더 높아진 글로벌 에너지 가격과 여러 국가들의 보조금 합리화 조치에 기인한다.

향후 전망에는 하방 위험이 우세하며 불확실성도 여전히 높은 수준이다. 기술 수요와 무역 정책 변화는 양면적 리스크 요인으로 작용하고 있다. 예상보다 강력한 AI 도입과 자본 지출은 성장률을 기준선 이상으로 끌어올릴 수 있는 반면, 기술 사이클의 둔화나 관세 인상 재개는 역내 경제 활동에 상당한 부담으로 작용할 수 있다. 높은 글로벌 에너지 가격과 에너지 공급 차질의 지속 가능성은 성장에 추가적인 위험을 초래하는 동시에 인플레이션 압력을 가중시킬 수 있다. 이 외에도 금융 시장 변동성과 주요국의 예상보다 부진한 성장세는 이 지역에 지속적인 하방 위험을 초래하고 있다.

단기적으로 아세안+3 정책 입안자들에게 가장 중요한 과제는 정책 유연성을 유지하는 것이다. 역내 경제는 상대적으로 견고한 경제 여건 속에서 2026년에 진입하였다. 2025년 성장률은 예상치를 상회했고, 물가는 낮은 수준을 유지했으며, 대부분의 경제는 상당한 재정 및 통화 정책 여력을 보유하고 있다. 정책 유연성 유지의 필요성은 경제 전망을 둘러싼 불확실성이 높아지고 있으며, 발생 가능한 시나리오의 범위가 매우 넓다는 점을 반영한다. 명확한 소통과 상호 보완적인 재정 및 통화 정책을 바탕으로 데이터에 기반한 유연한 접근 방식을 취하는 것이 성장 모멘텀을 유지하고 충격에 대응할 수 있는 역량을 확보하는 데 필수적이다.

제 2 장. 아세안+3의 역내 중심성 강화: 경제 연계의 변화

아세안+3를 둘러싼 글로벌 환경은 크게 변화해 왔다. 관세 조치, 광범위한 지정학적 경제 재편, 그리고 정책 불확실성 증가는 이 지역의 단기 회복탄력성은 물론, 심화되는 역내 무역 양상 및 장기적인 입지에 대해 중요한 문제들을 제기하고 있다. 이 장에서는 이러한 문제를 평가하는 데 필수적인 구조적 시각을 제시한다. 이를 위해 지난 20년 동안 역내 경제 연계가 어떻게 변화해왔는지 살펴보고, 이것이 경기순환과 거시경제 운영에 갖는 함의를 분석하며, 장기적인 회복탄력성과 성장을 위해 각국이 어떤 방향으로 자리 매김해야 하는지를 고찰한다.

아세안+3의 경제적 연계성은 20년 전과 비교하여 근본적인 변화를 겪었으며, 이 지역을 주로 외부 수요를 위한 제조 거점으로 보는 기존의 특징에 도전하고 있다. 공급 측면에서 볼 때, 역내 생산 네트워크는 일본 중심의 허브 구조에서 중국 중심의 보다 촘촘하고 상호 연결된 구조로 발전해왔으며, 이 과정에서 무역은 통합된 생산 네트워크를 뒷받침하는 중간재 및 자본재에 집중되었다. 수요 측면에서도 심도 있는 재편이 진행되었다. 아세안+3는 전 세계 최종 수요의 주요 공급원으로 부상해 그 규모가 미국을 상회하고 있으며, 역내 수요의 중요성도 20년 전에 비해 크게 확대되었다. 이러한 상호의존성은 전방위적으로 심화되어, 역내에서 중국의 중요성과 중국에서 역내의 중요성이 함께 커지고 있으며, 아세안, 플러스-3, 중국 간 상호의존성도 점차 강화되고 있다.

이러한 구조적 변화는 이 지역이 현재의 무역 혼란에 대해 과거보다 더 효과적으로 대응할 수 있는 여건을 갖추게 되었음을 의미한다. 이 지역의 수요 기반은 이제 보다 지역 중심으로 자리 잡았으며, 역외 시장에 대한 의존도는 낮아졌다. 또한 공급 측면의 통합은 국내 부가가치가 단순히 경로를 재배치하는 것이 아니라, 복잡하고 긴밀하게 연결된 역내 가치사슬 네트워크에 내재된 실질적인 생산 연계를 반영한다. 물론 이것이 외부 역풍에 영향을 받지 않는다는 의미는 아니지만, 기존의 통념보다 더 높은 수준의 회복탄력성을 갖추게 되었음을 시사한다.

역내 경제 연계가 더욱 심화되면서 아세안+3 국가들의 경기변동도 서로 더욱 밀접하게 움직이게 되었으며, 이제는 지역 요인이 글로벌 요인만큼이나 경기변동을 설명하는 중요한 요인이 되고 있다. 이러한 역내 중심성 강화는 외부 수요 충격에 대해 일정 부분 완충 역할을 해왔다. 동시에, 충격이 발생할 경우 역내 과급효과 또한 과거보다 더 크게 나타날 가능성이 커졌고, 이는 국내 거시경제 관리가 더 이상 개별 국가의 문제에 그치지 않고 지역 차원의 중요한 과제가 되었음을 의미한다. 역내 정책 교류와 감시 기능은 공동의 취약점을 예측하는 데 점점 더 중요해지고 있다. 한편 글로벌 요인은 계속해서 이 지역 경기 변동에 중요한 영향을 미치고 있어 글로벌 충격에 대한 대비 역시 여전히 필수적이다.

경기 순환적 고려사항을 넘어, 이러한 변화된 경제 연계 속에서 각국은 어떻게 장기적인 회복탄력성과 성장을 유지할 수 있을까? 많은 경제권에서 가치 사슬 상향 이동으로 인한 이점은 집중 위험의 증가를 동반해 왔으며, 이는 통합의 이점을 활용하는 동시에 취약점을 관리하는 것이 핵심 정책 과제임을 보여준다. 이와 관련하여 세 가지 정책적 우선순위를 고려할 수 있다. 고부가가치 창출 활동으로 국내 역량을 강화하고, 다양화를 통해 특정 산업이나 시장에 대한 과도한 의존에서 발생하는 취약성을 줄이며, 경제 통합의 성과가 보다 폭넓게 공유될 수 있도록 포용적인 참여기반을 확대하는 것이다. 특히 아세안은 구조적 제약으로 인해 통합 심화를 위해서는 단순한 무역 자유화 이상의 전략, 즉 역내 투자 연계 강화 등이 필요하다.

아세안+3의 통합을 형성하는 환경은 계속 발전할 것이다. 지정학적·경제적 긴장은 지역 중심적 흐름을 더욱 강화할 것이고, 인구 구조 변화와 경제 재균형은 수요를 점점 역내로 이동시키고 있다. 또한 디지털 기술과 녹색 전환은 새로운 통합의 영역을 창출하고 있다. 이러한 환경하에서는 변화에 유연하게 대응할 수 있는 역량을 구축하는 것이 필요하다. 특히 각 국가가 이웃 국가의 경제 상황에 더 민감하게 영향을 받을수록 정책 교류와 공동대응의 필요성이 더욱 커지게 되므로 지역협력의 중요성은 더욱 커질 것이다. 아세안+3는 이미 이러한 역량을 입증한 바 있으며, 아시아 금융위기 이후 구축된 금융 협력 체계가 대표적인 사례이다. 지난 20년간 이 지역의 성장은 개방성, 통합, 협력을 기반으로 이루어졌다. 불확실한 세계 경제 환경 속에서 이러한 성장 경로를 지속하기 위해서는 이 세 가지 요소를 더욱 심화시켜 나갈 필요가 있다.

- EN
- ID
- MS
- ZH
- JA
- KM
- KO
- LO
- MY
- TH
- VI

ບົດທີ 1. ທ່າອ່ຽງ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍທາງດ້ານເສດຖະກິດມະຫາພາກ

ໃນປີ 2025 ເສດຖະກິດໂລກໄດ້ປະຊຶມໜ້າກັບຄວາມຜັນຜວນຫຼາຍດ້ານ ແຕ່ກໍຂະຫຍາຍຕົວມາໄດ້ດ້ວຍດີ. ທ່າມກາງການປ່ຽນແປງດ້ານນະໂຍບາຍດ້ານການຄ້າຄັ້ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນຫຼາຍຮອບທົດສະວັດ ເປັນຕົ້ນ ມາດຕະການດ້ານພາສີຂອງ ສ.ເມກາ ໃນເດືອນເມສາ ໄດ້ສົ່ງຜົນເຮັດໃຫ້ນະໂຍບາຍດ້ານການຄ້າມີຄວາມມ່ວນຮຸນເຮືອນສູງຂຶ້ນ ແຕ່ຄວາມຮຸນແຮງຂອງມາດຕະການດ້ານພາສີດັ່ງກ່າວສົ່ງຜົນກະທົບໜ້ອຍກວ່າທີ່ຄາດການໄວ້ໃນຕອນຕົ້ນ ແລະ ຜົນກະທົບຕໍ່ເສດຖະກິດມະຫາພາກ ກໍຢູ່ໃນຂອບເຂດຈຳກັດກວ່າທີ່ປະເມີນໄວ້. ເສດຖະກິດຂອງ ສ.ເມກາ ຍັງສືບຕໍ່ຂະຫຍາຍຕົວໃນລະດັບທີ່ເຂັ້ມແຂງ ຈາກປັດໄຈຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນ ແລະ ການລົງທຶນດ້ານປັນຍາປະດິດ (AI). ໃນຂະນະທີ່, ເສດຖະກິດໃນຂົງເຂດເອີຣົບ ຂະຫຍາຍຕົວໃນຈັງຫວະທີ່ຊ້າລົງ ຈາກປັດໄຈໂຄງສ້າງດ້ານການຜະລິດ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການພາຍນອກທີ່ອ່ອນແອ. ອັດຕາເງິນເຜີ້ຂອງໂລກມີທ່ອງຫຼຸດລົງ ຍ້ອນການຫຼຸດລົງຂອງທັງລາຄາສິນຄ້າຜົນຖານ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການສິນຄ້າ ຊຶ່ງຊ່ວຍຫຼຸດແຮງກົດດັນດ້ານລາຄາສິນຄ້າ. ຍົກເວັ້ນ, ສ.ເມກາ ທີ່ການສົ່ງຜ່ານດ້ານຕົ້ນທຶນຈາກມາດຕະການດ້ານພາສີ (Tariff Pass-Through) ເຮັດໃຫ້ອັດຕາເງິນເຜີ້ຫຼຸດລົງຊ້າ.

ໃນປີ 2025 ເສດຖະກິດໃນຂົງເຂດພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ຂະຫຍາຍຕົວເກີນທີ່ກຳນົດໄວ້ ໃນລະດັບ 4.3% ສູງກວ່າທີ່ຄາດຄະເນໄວ້ພາຍຫຼັງປະກາດມາດຕະການທາງພາສີໃນເດືອນເມສາ ໃນລະດັບ 3.8%, ປັດໄຈທີ່ສະໜັບສະໜູນການຂະຫຍາຍຕົວດັ່ງກ່າວ ແມ່ນມາຈາກຄວາມຕ້ອງການອຸປະກອນທີ່ຂັບເຂື່ອນປັນຍາປະດິດ (AI) ທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ການຄ້າພາຍໃນພາກພື້ນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ (ເຖິງແມ່ນວ່າການສົ່ງອອກໄປ ສ.ເມກາ ຈະຫຼຸດລົງກໍຕາມ) ແລະ ການອອກນະໂຍບາຍຊ່ວຍປະກອງເສດຖະກິດພາຍໃນປະເທດ ທີ່ທັນເວລາ. ການບໍລິໂພກພາກເອກະຊົນໃນຫຼາຍປະເທດ ແມ່ນຍັງຄົງມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ເນື່ອງຈາກໄດ້ຮັບແຮງຜັກດັນຈາກຕະຫຼາດແຮງງານທີ່ເອື້ອອຳນວຍ ແລະ ອັດຕາເງິນເຜີ້ທີ່ຢູ່ໃນລະດັບຕ່ຳ, ການລົງທຶນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ໂດຍສະເພາະໃນກຸ່ມອາຊຽນ ຈາກການໄຫຼເຂົ້າຂອງການລົງທຶນໂດຍກົງຈາກຕ່າງປະເທດ (FDI) ທີ່ຕໍ່ເນື່ອງ ໃນຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳເອເລັກໂຕຣນິກ, ຍານພາຫະນະໄຟຟ້າ ແລະ ການບໍລິການທາງດ້ານດິຈິຕອນລ. ອັດຕາເງິນເຜີ້ໂດຍລວມຍັງຄົງຢູ່ໃນລະດັບຕ່ຳ ແລະ ມີສະເຫຼຍລະພາບໃນລະດັບ 0.9% ຊຶ່ງຕໍ່າກວ່າລະດັບສະເລ່ຍ ໃນຊ່ວງໄລຍະປີ 2014-2019 ຂອງພາກພື້ນ ສົ່ງຜົນເຮັດໃຫ້ມີຂອບເຂດໃນການດຳເນີນນະໂຍບາຍເງິນຕາແບບຜ່ອນຄາຍ ໃນຂະນະດຽວກັນ ຄັງສຳຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ຊ່ວຍເສີມສ້າງຄວາມສາມາດໃນການຮອງຮັບຄວາມສ່ຽງຈາກພາຍນອກໃນຊ່ວງໄລຍະທີ່ມີຄວາມຜັນຜວນສູງ.

ໃນປີ 2026 ແລະ 2027 ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດຄາດວ່າຈະຂະຫຍາຍຕົວຊ້າລົງ ຢູ່ໃນລະດັບ 4% ຊຶ່ງມີສາເຫດຫຼັກ ແມ່ນມາຈາກມາດຕະການດ້ານພາສີຂອງ ສ.ເມກາ ທີ່ສູງຂຶ້ນ ເປັນແຮງກົດດັນຕໍ່ຄວາມຕ້ອງການພາຍນອກ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນປະເທດຄາດວ່າຍັງເປັນແຮງຂັບເຄື່ອນຫຼັກ ທີ່ໄດ້ແຮງສະໜັບສະໜູນຈາກການລົງທຶນທີ່ຕໍ່ເນື່ອງ ຈາກການໄຫຼເຂົ້າຂອງການລົງທຶນໂດຍກົງຈາກຕ່າງປະເທດ (FDI) ແລະ ການບໍລິໂພກພາກເອກະຊົນທີ່ເຂັ້ມແຂງ ຈາກຕະຫຼາດແຮງງານທີ່ເອື້ອອຳນວຍ, ຄວາມຕ້ອງການສົ່ງອອກທີ່ຂັບເຂື່ອນດ້ວຍເຕັກໂນໂລຊີ ຈະຍັງຄົງມີບົດບາດສຳຄັນເພື່ອທົດແທນແຮງກົດດັນດັ່ງກ່າວ ໂດຍຄາດວ່າການສົ່ງອອກອຸປະກອນທີ່ຂັບເຂື່ອນປັນຍາການປະດິດ ແລະ ເອເລັກໂຕຣນິກ ຈະຍັງຄົງເພີ່ມຂຶ້ນຈາກການລົງທຶນດ້ານປັນຍາການປະດິດ (AI) ທີ່ຕໍ່ເນື່ອງ ເຖິງແມ່ນວ່າຈະຂະຫຍາຍຕົວໃນຈັງຫວະທີ່ຊ້າລົງ ເມື່ອທຽບກັບປີ 2025. ສຳລັບອັດຕາເງິນເຜີ້ ຄາດວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນ ໃນລະດັບ 1.4% ໃນປີ 2026 ແລະ 1.5% ໃນປີ 2027 ເນື່ອງມາຈາກການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຄາຜະລິດຮາງານໂລກ ແລະ ການປັບຫຼຸດເງິນສະໜັບສະໜູນໃນຫຼາຍປະເທດ.

ຄວາມສ່ຽງໂດຍລວມຍັງມີທິດທາງຂາລົງຫຼາຍກວ່າຂາຂຶ້ນ ຍ້ອນຍັງມີຄວາມມ່ວນຮຸນໃນລະດັບທີ່ສູງ. ຄວາມຕ້ອງການດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການປ່ຽນແປງນະໂຍບາຍດ້ານການຄ້າ ແມ່ນມີທັງຄວາມສ່ຽງທັງດ້ານບວກ ແລະ ດ້ານລົບ ເຊັ່ນວ່າ ຫາກມີການນຳເອົາປັນຍາການປະດິດ (AI) ມາໃຊ້ ບວກກັບການລົງທຶນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນກວ່າທີ່ຄາດການໄວ້ ອາດຊ່ວຍສະໜັບສະໜູນການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດສູງກວ່າທີ່ກຳນົດໄວ້. ແຕ່ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ການຢຸດສະຫຼັກຂອງວົງຈອນເຕັກໂນໂລຊີ ຫຼື ການເພີ່ມພາສີຂຶ້ນອີກຄັ້ງ ອາດຈະສົ່ງຜົນກະທົບດ້ານລົບຕໍ່ກິດຈະກຳດ້ານເສດຖະກິດຂອງພາກພື້ນ. ນອກຈາກນີ້, ລາຄາຜະລິດຮາງານໂລກທີ່ສູງ ແລະ ການຢຸດສະຫຼັກການສະໜອງຜະລິດຮາງານທີ່ຢຶດເຍື່ອຍາວນານ ອາດເປັນປັດໄຈຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດ ແລະ ເພີ່ມແຮງກົດດັນຕໍ່ອັດຕາເງິນເຜີ້, ລວມເຖິງຄວາມຜັນຜວນຂອງຕະຫຼາດເງິນ ແລະ ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດຫຼັກທີ່ຍັງອ່ອນແອ ຄາດວ່າຍັງຄົງເປັນຄວາມສ່ຽງດ້ານລົບຕໍ່ພາກພື້ນ.

ການຮັກສາຄວາມຍືດຍຸ່ນ ຂອງນະໂຍບາຍຖືເປັນສິ່ງທ້າທາຍຫຼັກໆ ທີ່ສຳຄັນຂອງຜູ້ກຳນົດນະໂຍບາຍໃນພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ໃນອານາຄົດຂ້າງໜ້າ. ໃນພາກພື້ນຂອງປີ 2026, ດ້ວຍຜົນຖານທີ່ເຂັ້ມແຂງ ທັງໃນດ້ານການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດທີ່ສູງກວ່າຄາດຄະເນ, ອັດຕາເງິນເຜີ້ທີ່ຢູ່ໃນລະດັບຕ່ຳ ແລະ ຫຼາຍປະເທດຍັງຄົງມີຂອບການດຳເນີນນະໂຍບາຍເງິນຕາ ແລະ ນະໂຍບາຍເງິນຕາ ທີ່ມີຄວາມຍືດຍຸ່ນ ແຕ່ດ້ວຍຄວາມມ່ວນຮຸນທີ່ຍັງສູງ ແລະ ຊ່ອງວ່າງຂອງຜົນລັບທີ່ຍັງກວ້າງ. ສະນັ້ນ, ການດຳເນີນນະໂຍບາຍທີ່ອີງຕາມຂໍ້ມູນ (Data-Dependent) ແລະ ມີຄວາມຍືດຍຸ່ນ ພ້ອມທັງການສື່ສານທີ່ມີຄວາມຊັດເຈນ ແລະ ການປະສານດ້ານນະໂຍບາຍດ້ານເງິນ ແລະ ນະໂຍບາຍເງິນຕາ ມີຄວາມສຳຄັນໃນການສົ່ງເສີມການຂະຫຍາຍຕົວດ້ານເສດຖະກິດ ຄວບຄຸກັບຄວາມສາມາດໃນການຮັບມືກັບຄວາມສ່ຽງ.

ການແປນີ້ມີໄວ້ເພື່ອອ້າງອີງເທົ່ານັ້ນ ກໍລະນີເນື້ອຫາ ແລະ ຂໍ້ມູນມີຄວາມຄາດເຄື່ອນ ໃຫ້ຖືເອົາສະບັບພາສາອັງກິດເປັນສະບັບເປັນຫຼັກ.

EN
ID
MS
ZH
JA
KM
KO
LO
MY
VI

ບົດທີ 2. ການປ່ຽນແປງການເຊື່ອມໂຍງເສດຖະກິດພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ທີ່ເພິ່ງພາກັນຫຼາຍຂຶ້ນ

ສະພາບແວດລ້ອມທົ່ວໂລກທີ່ອ້ອມຮອບພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ໄດ້ປ່ຽນແປງຢ່າງຊັດເຈນ. ມາດຕະການດ້ານພາສີ, ການປັບປຸງພູມສາດເສດຖະກິດທີ່ກວ້າງຂວາງຂຶ້ນ, ແລະ ຄວາມບໍ່ແນ່ນອນທາງດ້ານນະໂຍບາຍ ທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄໍາຖາມສໍາຄັນກ່ຽວກັບຄວາມສາມາດໃນການຮັບມືຂອງພາກພື້ນ ຕໍ່ຜົນກະທົບຕໍ່ການຄ້າພາຍໃນພາກພື້ນທີ່ຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ການຈັດວາງຕໍາແໜ່ງຍຸດທະສາດໃນໄລຍະຍາວ. ບົດນີ້ຈະເນັ້ນເຖິງທັດສະນະ ແລະ ມຸມມອງທາງດ້ານໂຄງສ້າງ ສໍາລັບການປະເມີນຄໍາຖາມເຫຼົ່ານີ້ ຊຶ່ງປະກອບມີ ການສ້າງແຜນວາດກ່ຽວກັບການຫັນປ່ຽນຂອງການເຊື່ອມໂຍງທາງເສດຖະກິດຂອງພາກພື້ນໃນສອງທິດສະວັດທີ່ຜ່ານມາ, ການວິເຄາະຄວາມສໍາຄັນຂອງການເຊື່ອມໂຍງເສດຖະກິດດັ່ງກ່າວ ຕໍ່ກັບການຜັນຜວນຂອງວົງຈອນທຸລະກິດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງນະໂຍບາຍມະຫາພາກ; ຕະຫຼອດເຖິງແນວທາງການປັບຕົວ ແລະ ຈັດວາງຕໍາແໜ່ງຍຸດທະສາດ ເພື່ອສ້າງຄວາມຍືດຍຸນ ແລະ ການເຕີບໂຕໃນໄລຍະຍາວ.

ການເຊື່ອມໂຍງທາງເສດຖະກິດຂອງພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ໄດ້ມີການປ່ຽນແປງດ້ານຮາກຖານເມື່ອທຽບກັບສອງທິດສະວັດທີ່ຜ່ານມາ, ທີ່ໄດ້ຜ່ານບັນດາສິ່ງທ້າທາຍ ຈາກມຸມມອງວ່າເປັນພຽງແຕ່ແຫຼ່ງການຜະລິດ ເພື່ອຮອງຮັບຄວາມຕ້ອງການຈາກພາຍນອກເທົ່ານັ້ນ. ໃນດ້ານການສະໜອງ (ອຸປະທານ), ເຄືອຂ່າຍການຜະລິດໃນພາກພື້ນໄດ້ມີການພັດທະນາ ຈາກໂຄງສ້າງທີ່ມີປະເທດຢືນຢັນເປັນສູນກາງ ໄປສູ່ໂຄງສ້າງທີ່ໜ້າແໜ້ນ ແລະ ເຊື່ອມໂຍງກັນຫຼາຍຂຶ້ນ ໂດຍມີ ສປ.ຈີນ ເປັນແຖນກາງສໍາຄັນ, ໂດຍເນັ້ນໜັກດ້ານການຄ້າໃນສິນຄ້າຂັ້ນກາງ ແລະ ສິນຄ້າທຶນເປັນຫຼັກ ທີ່ຮອງຮັບເຄືອຂ່າຍການຜະລິດແບບເຊື່ອມໂຍງ. ໃນດ້ານຄວາມຕ້ອງການ (ອຸປະສົງ), ການປັບທິດທາງກໍ່ມີຄວາມສໍາຄັນເຊັ່ນດຽວກັນ, ອາຊຽນ+3 ໄດ້ກາຍເປັນແຫຼ່ງຂອງຄວາມຕ້ອງການຂັ້ນສູງທ້າຍທີ່ສໍາຄັນຂອງໂລກ ທີ່ມີຂະໜາດໂດຍລວມໃຫຍ່ກວ່າ ສ. ເມກາ ເມື່ອສົມທຽບກັບສອງທິດສະວັດທີ່ຜ່ານມາ ແມ່ນເຫັນວ່າ ຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນພາກພື້ນມີຂຶ້ນ ຢ່າງຊັດເຈນໃນປັດຈຸບັນ. ການເພິ່ງພາອາໄສຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ ແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນ ແລະ ຊັດເຈນຂຶ້ນ ເປັນຕົ້ນ ສປ. ຈີນ ແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນສໍາລັບພາກພື້ນ, ໃນຂະນະດຽວກັນ ພາກພື້ນກໍ່ມີຄວາມສໍາຄັນຕໍ່ ສປ.ຈີນ ແລະ ການເຊື່ອມໂຍງເພິ່ງພາອາໄສກັນ ຂອງບັນດາປະເທດອາຊຽນ +3 ແລະ ສປ.ຈີນ ກໍ່ກໍາລັງເພີ່ມຂຶ້ນ.

ການປ່ຽນແປງດ້ານໂຄງສ້າງນີ້ ສິ່ງຜົນເຮັດໃຫ້ພາກພື້ນມີຄວາມພ້ອມໃນການຮັບມືກັບການຜັນຜວນທາງດ້ານການຄ້າໃນປັດຈຸບັນຫຼາຍຂຶ້ນ ເມື່ອທຽບກັບກ່ອນໜ້ານີ້. ສໍາລັບຖານຄວາມຕ້ອງການຂອງພາກພື້ນໃນປັດຈຸບັນ ແມ່ນມີຖານການເພິ່ງພາໃນພາກພື້ນຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ເພິ່ງພາຕະ ຫຼາດນອກພູມມີພາກໜ້ອຍລົງ. ໃນຂະນະທີ່ການບຸລະນາການດ້ານການສະໜອງຂອງພາກພື້ນ ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມເຊື່ອມໂຍງທາງການຜະ ລິດທີ່ມີຄວາມສໍາຄັນໃນ. ເຄືອຂ່າຍຂອງລະບົບຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າລະດັບພາກພື້ນທີ່ຊັບຊ້ອນ ແລະ ເຊື່ອມໂຍງກັນຢ່າງແໜ້ນໜ້າ ເມື່ອທຽບກັບການປັບປ່ຽນເສັ້ນທາງການຄ້າ ທີ່ມີການສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມພາຍໃນປະເທດຢ່າງຈໍາກັດ. ທັງນີ້ ກໍ່ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າ ພາກພື້ນຈະມີພູມຄຸ້ມກັນ ຕໍ່ກັບແຮງກົດດັນຈາກພາຍນອກ, ແຕ່ຊຶ່ງໃຫ້ເຫັນເຖິງ ລະດັບຂອງຄວາມຍືດຍຸນ ທີ່ເພີ່ມສູງຂຶ້ນ ຫຼາຍກວ່າມຸມມອງແບບເກົ່າທີ່ມີການຄາດຄະເນໄວ້.

ການເຊື່ອມໂຍງທີ່ແໜ້ນແຜ່ນຂຶ້ນ ເຮັດໃຫ້ວົງຈອນທາງດ້ານເສດຖະກິດຂອງອາຊຽນ+3 ມີຄວາມສອດຄ່ອງກັນຫຼາຍຂຶ້ນ, ບວກກັບບັນດາປັດໄຈຕ່າງໆ ໃນລະດັບພາກພື້ນໃນປັດຈຸບັນ ສາມາດອະທິບາຍໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຜັນຜວນທາງເສດຖະກິດໄດ້ໃກ້ຄຽງ ກັບບັນດາປັດໄຈໃນລະດັບສາກົນ. ການຍືດໜັ້ນໃນລະດັບພາກພື້ນ ທີ່ເພີ່ມສູງຂຶ້ນນີ້ ໄດ້ຊ່ວຍຮອງຮັບຜົນກະທົບຈາກການຜັນຜວນຂອງຄວາມຕ້ອງການ ຈາກພາຍນອກໄດ້ໃນລະດັບໜຶ່ງ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດ ກໍ່ຕາມ, ຫາກເກີດມີການຜັນຜວນດ້ານເສດຖະກິດໃນຂົງເຂດ ຫຼື ປະເທດໃດໜຶ່ງ ກໍ່ສາມາດສົ່ງຜ່ານຜົນກະທົບໃນວົງກວ້າງ ຫຼື ຕໍ່ກັບບັນດາພາກພື້ນ, ສະນັ້ນບັນຫາດ້ານການບໍລິຫານຈັດການ ແລະ ການວາງນະໂຍບາຍເສດຖະກິດມະຫາພາກ ແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນ ແລະ ຄວນຖືເປັນບັນຫາຂອງພາກພື້ນ, ບໍ່ແມ່ນແຕ່ພາຍໃນປະເທດເທົ່ານັ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ, ການປົກສາຫາລື ແລະ ການຕິດຕາມກວດກາໃນລະດັບພາກພື້ນ ຈຶ່ງກາຍເປັນກິດໄກທີ່ມີຄວາມສໍາຄັນຫຼາຍຂຶ້ນ ເພື່ອທີ່ຈະສາມາດຄາດຄະເນ ແລະ ຕີລາຄາຈຸດອ່ອນທີ່ມີຮ່ວມກັນ. ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ, ການກະກຽມຄວາມພ້ອມ ຕໍ່ກັບການຜັນຜວນຂອງສະພາບການຂອງໂລກ ແມ່ນຍັງມີຄວາມຈໍາເປັນ ເນື່ອງຈາກວ່າບັນດາປັດໄຈພາຍນອກ ຍັງຄົງມີອິດທິຜົນ ຕໍ່ການຂັບເຄື່ອນວົງຈອນເສດຖະກິດຂອງພາກພື້ນ.

ນອກເໜືອຈາກຜົນກະທົບຕໍ່ກັບວົງຈອນເສດຖະກິດແລ້ວ, ກໍ່ຍັງມີບາງຄໍາຖາມທີ່ສໍາຄັນກ່ຽວກັບແນວທາງໃນການຮັກສາຄວາມຍືດຍຸນໃນໄລຍະຍາວ ແລະ ການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດ ໃນຊ່ວງຂ້າມຜ່ານການປ່ຽນແປງຂອງການເຊື່ອມໂຍງໄດ້ແນວໃດ? ສໍາລັບເສດຖະກິດຂອງຫຼາຍປະເທດ, ຜົນປະໂຫຍດທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການຂະຫຍາຍບົດບາດຂອງລະບົບຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ ແມ່ນມາພ້ອມກັບຄວາມສ່ຽງທີ່ເພີ່ມທະວີຂຶ້ນ ຊຶ່ງໄດ້ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງສິ່ງທ້າທາຍໃນການກໍານົດນະໂຍບາຍສູນກາງ ການເກັບກ່ຽວຜົນປະໂຫຍດຂອງການເຊື່ອມໂຍງໃຫ້ໄດ້ສູງສຸດ ຄຽງຄູ່ກັບການບໍລິຫານຈັດການຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະຕາມມາ. ສໍາລັບສິ່ງທີ່ຄວນເອົາໃຈໃສ່ ທີ່ຕິດພັນກັບບັນຫາດັ່ງກ່າວນີ້ ແມ່ນລວມມີ 3 ຢ່າງຄື: ການຍົກລະດັບຂີດຄວາມສາມາດພາຍໃນປະເທດ ໃຫ້ກ້າວໄປສູ່ກິດຈະກຳທີ່ສາມາດສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມສູງຂຶ້ນ, ການກະຈາຍຄວາມສ່ຽງ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມບອບບາງຈາກການກະຈຸກໂຕ, ແລະ ການສົ່ງເສີມການມີສ່ວນຮ່ວມຢ່າງທົ່ວເຖິງ ເພື່ອໃຫ້ຜົນປະໂຫຍດຈາກການເຊື່ອມໂຍງຖືກກະຈາຍຢ່າງກວ້າງຂວາງ. ສໍາລັບອາຊຽນໂດຍສະເພາະ, ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການເຊື່ອມໂຍງທີ່ມີລັກສະນະເລິກເຊິ່ງຂຶ້ນ ແມ່ນຈໍາເປັນຕ້ອງມີຍຸດທະສາດທີ່ເໝືອນກ່າວການເປີດເສລີພາດ້ານການຄ້າ ແຕ່ຕ້ອງລວມເປ້ເຖິງການສົ່ງເສີມການເຊື່ອມໂຍງດ້ານການລົງທຶນພາຍໃນພາກພື້ນໃຫ້ແໜ້ນແຜ່ນຂຶ້ນ.

ໃນຕໍ່ໜ້າ, ຄວາມເຄັ່ງຕຶງທາງດ້ານພູມສາດເສດຖະກິດ ອາດຈະສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ກັບການກໍານົດແນວທາງລະດັບພາກພື້ນ; ໃນຂະນະທີ່ການປ່ຽນແປງດ້ານປະຊາກອນ ແລະ ການປັບສົມດຸນຂອງເສດຖະກິດ ກໍາລັງກະຕຸ້ນຄວາມຕ້ອງການໄປສູ່ແຫຼ່ງຜະລິດໃນລະດັບພາກພື້ນຫຼາຍຂຶ້ນ; ເຕັກໂນໂລຊີດິຈິຕອນ ແລະ ການຫັນປ່ຽນໄປສູ່ເສດຖະກິດສີຂຽວ ກໍາລັງສ້າງຂະໜາດໃໝ່ໃນການເຊື່ອມໂຍງ; ແລະ ບັນດາປັດໄຈດັ່ງກ່າວ ກໍ່ຍັງເປັນຕົວກໍານົດທິດທາງການປ່ຽນແປງຂອງພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ໃນອານາຄົດ, ການຮັບມືໃນການປ່ຽນແປງຂອງສະພາບດັ່ງກ່າວນັ້ນ ແມ່ນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ບັນດາປະເທດຕ່າງໆ ຕ້ອງມີຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ໂດຍການຮ່ວມມືລະດັບພາກພື້ນຈະມີບົດບາດສໍາຄັນເປັນພິເສດ ເນື່ອງຈາກເສດຖະກິດຕ່າງໆ ມີຄວາມອ່ອນໄຫວຫຼາຍຂຶ້ນຕໍ່ການພັດທະນາຂອງປະເທດເພື່ອນບ້ານ. ສະນັ້ນ, ຈຶ່ງມີຄວາມຈໍາເປັນຕ້ອງມີການປົກສາຫາລືດ້ານນະໂຍບາຍ ແລະ ການດໍາເນີນງານຮ່ວມກັນໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ໂດຍເຫັນໄດ້ຊັດເຈນຈາກຂອບການຮ່ວມມືດ້ານການເງິນ ທີ່ຖືກສ້າງ ແລະ ພັດທະນາຂຶ້ນ ຫຼັງວິກິດທາງດ້ານການເງິນອາຊີ. ການເຕີບໂຕຂອງພາກພື້ນໃນສອງທິດສະວັດທີ່ຜ່ານມາ ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນບົນຜຸນຖານ 3 ດ້ານຄື: ການເປີດກວ້າງ, ການເຊື່ອມໂຍງ ແລະ ການຮ່ວມມື ຊຶ່ງການທີ່ຈະຮັກສາແນວທາງດັ່ງກ່າວ ໃນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ບໍ່ມີຄວາມແນ່ນອນໄດ້ນັ້ນ ແມ່ນຈໍາເປັນຕ້ອງເສີມສ້າງທັງ 3 ດ້ານ ທີ່ກ່າວມາໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຍິ່ງຂຶ້ນ.

ການແປນີ້ມີໄວ້ເພື່ອອ້າງເທົ່ານັ້ນ ກໍລະນີເນື້ອຫາ ແລະ ຂໍ້ມູນມີຄວາມຄາດເຄື່ອນ ໃຫ້ຖືເອົາສະບັບພາສາອັງກິດເປັນສະບັບເປັນຫຼັກ.

EN
ID
MS
ZH
JA
KM
KO
LO
MY
TH
VI

အခန်း (၁)။ မေခရိုစီးပွားရေးဆိုင်ရာ အလားအလာများနှင့် စိန်ခေါ်မှုများ

၂၀၂၅ ခုနှစ်အတွင်း ကမ္ဘာ့စီးပွားရေးသည် မတည်ငြိမ်မှုများ၊ အခက်အခဲများ ကြုံတွေ့ခဲ့ရပြီး ဆယ်စုနှစ်များအတွင်း ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော ကုန်သွယ်ရေးဆိုင်ရာ ကြီးမားသော ပြောင်းလဲမှုများ ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော်လည်း တည်ငြိမ်သော စီးပွားရေးတိုးတက်မှုနှုန်းကို ဆက်လက်ထိန်းသိမ်းနိုင်ခဲ့ပါသည်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုက ဧပြီလတွင် ကြေညာခဲ့သည့် ကျယ်ပြန့်သော အခွန်အကောက်ခန့်ထားဆိုင်ရာ အစီအစဉ်များသည် သမိုင်းတစ်လျှောက်တွင် ကုန်သွယ်ရေးမူဝါဒဆိုင်ရာ မသေချာမှုများကို အမြင့်ဆုံးအထိ ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့သော်လည်း လက်တွေ့တွင်မူ အခွန်အကောက်ဆိုင်ရာ အကျိုးသက်ရောက်မှုများသည် မူလခန့်မှန်းထားသည့်အတိုင်း ပြင်းထန်ခြင်းမရှိ သည့်အပြင် မေခရိုစီးပွားရေးအပေါ် သက်ရောက်မှုသည်လည်း မျှော်မှန်းထားသလို များစွာထိခိုက်မှုမရှိဘဲ ထိန်းကျောင်းနိုင်သည့် အနေအထားတွင် ရှိနေပါသည်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၏ စီးပွားရေးအခြေအနေသည် ပြည်တွင်းဝယ်လိုအား အားကောင်းခိုင်မာမှုနှင့် ဉာဏ်ရည်တုနည်းပညာ (AI) နှင့် ဆက်ဆိုင်သည့် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုများခိုင်မာမှုတို့ကြောင့် တိုးတက်ကောင်းမွန်လျက်ရှိပါသည်။ ဥရောပနိုင်ငံများတွင်မူ ကုန်ထုတ်လုပ်မှုဆိုင်ရာအခက်အခဲများနှင့် ပြည်ပဝယ်လိုအား နည်းပါးမှုအခြေအနေများကြောင့် စီးပွားရေးတိုးတက်မှုနှုန်းမှာ နှေးကွေးလျက်ရှိပါသည်။ ကမ္ဘာ့ငွေကြေးဖောင်းပွမှုနှုန်းသည် ကုန်စည်ဈေးနှုန်းများကျဆင်းမှုနှင့် ပြည်ပဝယ်လိုအား အားနည်းလာမှုတို့ကြောင့် တစ်ဖြည်းဖြည်း ကျဆင်းလာလျက်ရှိသော်လည်း အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတွင်မူ အခွန်အကောက်ဆိုင်ရာနောက်ဆက်တွဲ သက်ရောက်မှုများကြောင့် ငွေကြေးဖောင်းပွမှုနှုန်းလျော့နည်းမှုသည် အခြားနိုင်ငံများထက် နှေးကွေးလျက်ရှိနေပါသည်။

၂၀၂၅ ခုနှစ်တွင် အာဆီယံ+၃ ဒေသ၏ စီးပွားရေးတိုးတက်မှုသည် မျှော်မှန်းချက်ထက် ကျော်လွန်ကာ ၄.၃ ရာခိုင်နှုန်းထိတိုးတက်လျက်ရှိပြီး ဧပြီလ အခွန်အကောက်ဆိုင်ရာကြေညာချက်များနောက်ပိုင်း ခန့်မှန်းခဲ့သည့် ၃.၈ ရာခိုင်နှုန်းထက် သိသိသာသာ မြင့်မားလျက်ရှိပါသည်။ ယင်းသို့တိုးတက်ခြင်းသည် ဉာဏ်ရည်တုနည်းပညာ (AI) နှင့် ဆက်စပ်သည့် လျှပ်ကူးပစ္စည်းများ (Semiconductor) ဝယ်လိုအားမြင့်တက်မှုကြောင့် တစ်နှစ်ပတ်လုံး ပို့ကုန်မြင့်မားခြင်း၊ အမေရိကန်သို့ ကုန်စည်တင်ပို့မှု လျော့နည်းသော်လည်း ဒေသတွင်းကုန်သွယ်မှုအားကောင်းလာခြင်းနှင့် မူဝါဒဆိုင်ရာထောက်ပံ့မှုများ အချိန်နှင့်တစ်ပြေးညီ ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်ခဲ့ခြင်းတို့ကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။ လုပ်သားဈေးကွက်အားကောင်းမှုနှင့် ငွေကြေးဖောင်းပွမှုနှုန်း ကျဆင်းမှုတို့ကြောင့် ပုဂ္ဂလိကဏ္ဍ စားသုံးမှုသည်လည်း တည်ငြိမ်ကောင်းမွန်လျက်ရှိပါသည်။ ထို့အပြင် အဆင့်မြင့် အီလက်ထရောနစ်ပစ္စည်းများ၊ လျှပ်စစ်သုံးယာဉ်များနှင့် အင်ဂျင်နီယာဝန်ဆောင်မှုကဏ္ဍများသို့ ပြည်ပရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု (FDI) ဝင်ရောက်မှုများကြောင့် အာဆီယံဒေသတွင် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု သိသိသာသာအားကောင်းလျက်ရှိပါသည်။ ပင်မငွေကြေးဖောင်းပွမှုနှုန်း (Headline inflation) သည် ၀.၉ ရာခိုင်နှုန်းဖြင့် ကျဆင်းလျက်ရှိပြီး ယင်းသည် ၂၀၁၄ ခုနှစ်မှ ၂၀၁၉ ခုနှစ်အတွင်း ပျမ်းမျှငွေကြေးဖောင်းပွမှုနှုန်းအောက်တွင် တည်ရှိနေပါသဖြင့် ဖြေလျော့သော ငွေကြေးမူဝါဒကို အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။ ထို့အပြင် နိုင်ငံတကာသုံးသီးသန့်ရန်ပုံငွေများ တိုးတက်လာမှုသည် မတည်ငြိမ်သည့်ကာလအတွင်း ပြင်ပဖိအားများကို ပိုမိုခိုင်ခံ့ရည်ရှိစေပါသည်။

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၏ အခွန်အကောက်မြင့်တက်မှုများက ပြည်ပဝယ်လိုအားကျဆင်းမှုကိုဖြစ်ပေါ်စေပါသဖြင့် ၂၀၂၆ နှင့် ၂၀၂၇ ခုနှစ်များတွင် စီးပွားရေးတိုးတက်မှုနှုန်းသည် ၄.၀ ရာခိုင်နှုန်းသို့ လျော့နည်းလာမည်ဟု ခန့်မှန်းထားပါသည်။ သို့ရာတွင် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုမြင့်တက်လာခြင်း၊ ပြည်ပရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု တိုးတက်လာခြင်းနှင့် လုပ်သားဈေးကွက်အားကောင်းလာမှုတို့ကြောင့် ပုဂ္ဂလိကစားသုံးမှု တိုးတက်လာပါသဖြင့် ပြည်တွင်းဝယ်လိုအားသည် စီးပွားရေးတိုးတက်မှု၏ အဓိကမောင်းနှင်အား အနေဖြင့် တည်ရှိနေမည်ဖြစ်ပါသည်။ လျှပ်ကူးပစ္စည်းများ၊ အီလက်ထရောနစ်ပစ္စည်းများနှင့် ဉာဏ်ရည်တုနည်းပညာဆိုင်ရာ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုများ ပိုမိုလုပ်ဆောင်လာခြင်းကြောင့် နည်းပညာအခြေပြု ပြည်ပဝယ်လိုအားတိုးတက်လာနိုင်ပြီး စီးပွားရေးတိုးတက်မှုကို အထောက်အကူပြုနိုင်သော်လည်း ၂၀၂၅ ခုနှစ်နှင့် နှိုင်းယှဉ်ပါက တိုးတက်မှုနှုန်းနှေးကွေးနိုင်ပါသည်။ ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာ စွမ်းအင်ဈေးနှုန်းမြင့်တက်မှုနှင့် နိုင်ငံအချို့တွင် အထောက်အပံ့လျော့ချမှုတို့ကြောင့် ပင်မငွေကြေးဖောင်းပွမှုနှုန်း (Headline inflation) သည် ၂၀၂၆ ခုနှစ်တွင် ၁.၄ ရာခိုင်နှုန်းနှင့် ၂၀၂၇ ခုနှစ်တွင် ၁.၅ ရာခိုင်နှုန်းသို့ မြင့်တက်လာနိုင်မည်ဟု ခန့်မှန်းထားပါသည်။

ကြိုတင်မမျှော်မှန်းနိုင်သည့် အခြေအနေများနှင့် မသေချာမရောမရာများကြောင့် ဆုံးရှုံးနိုင်ခြေများ မြင့်တက်နိုင်ဖွယ်ရှိပါသည်။ နည်းပညာဆိုင်ရာဝယ်လိုအားနှင့် ကုန်သွယ်ရေးမူဝါဒ ပြောင်းလဲမှုများသည် ကောင်းကျိုး၊ ဆိုးကျိုးနှစ်ရပ်လုံး (two-sided risks)ကို ဖြစ်ပေါ်လာစေနိုင်ပါသည်။ AI အသုံးပြုမှုသည် ခန့်မှန်းထားသည့် ထက်မြင့်မားလာပြီး ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုများလည်း ပိုမိုများလာပါက စီးပွားရေးတိုးတက်မှုသည် မူလခန့်မှန်းချက်ထက် ကောင်းမွန်လာနိုင်ပါသည်။ သို့ရာတွင် နည်းပညာကဏ္ဍတွင် အတားအဆီးများဖြစ်ပေါ်လာခြင်း သို့မဟုတ် အခွန်အကောက်များ ပြန်လည်မြင့်တက်လာခြင်းဖြစ်ပေါ်ပါက ဒေသတွင်း စီးပွားရေးလုပ်ဆောင်မှုများကို ထိခိုက်စေနိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။ ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာ စွမ်းအင်ဈေးနှုန်းများ မြင့်မားနေခြင်းနှင့် စွမ်းအင်ထောက်ပံ့မှုအတွက် အနှောင့်အယှက်များ ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်နိုင်ခြင်းသည် စီးပွားရေးတိုးတက်မှုအတွက် အဟန့်အတားဖြစ်စေပြီး ကုန်ဈေးနှုန်းမြင့်တက်မှုကိုလည်း ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်ပါသည်။ ထို့အပြင် ငွေကြေးဈေးကွက် မတည်ငြိမ်မှုများနှင့် အင်အားကြီးနိုင်ငံများ၏ စီးပွားရေးတိုးတက်မှုနှုန်း နှေးကွေးမှုတို့သည်လည်း ဒေသတွင်း စီးပွားရေးတိုးတက်မှုကို အဟန့်အတားဖြစ်စေနိုင်ပါသည်။

အနာဂတ်ကာလတွင် လိုက်လျောညီထွေမှုရှိပြီး ပြောင်းလွယ်ပြင်လွယ်ရှိသောမူဝါဒချမှတ်နိုင်ရေးသည် အာဆီယံ+၃ ဒေသတွင်းနိုင်ငံများ၏ မူဝါဒချမှတ်သူများအတွက် အဓိကစိန်ခေါ်မှုတစ်ရပ်ဖြစ်ပါသည်။ ၂၀၂၅ ခုနှစ်တွင် တိုးတက်မှုသည် ခန့်မှန်းချက် ထက်ကျော်လွန်ခြင်း၊ ငွေကြေးဖောင်းပွမှုနှုန်း လျော့ကျခြင်းနှင့် နိုင်ငံအများစုသည် ပိုမိုထိရောက်သည့် ဘဏ္ဍာရေးနှင့် ငွေကြေးမူဝါဒများအား ချမှတ်နိုင်ခြင်းတို့ကြောင့် ၂၀၂၆ ခုနှစ်တွင် ဒေသတွင်းစီးပွားရေး ပိုမိုအားကောင်းခိုင်မာမည် ဖြစ်ပါသည်။ သို့ရာတွင် မမျှော်မှန်းနိုင်သည့် မသေချာမှုများနှင့် ပုံမှန်မဟုတ်သည့် စီးပွားရေးဆိုင်ရာရလဒ်များ ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်ပါသဖြင့် မူဝါဒဆိုင်ရာ ပြောင်းလွယ်ပြင်လွယ်ရှိရန် အရေးကြီးပါသည်။ ကိန်းဂဏန်းအချက်အလက်များပေါ်အခြေခံ၍ ပြောင်းလွယ်ပြင်လွယ်ဖြစ်သည့် မူဝါဒများချမှတ်ခြင်း၊ မူဝါဒများရှင်းလင်းခိုင်မာစွာချမှတ်ခြင်း၊ ဘဏ္ဍာရေးမူဝါဒနှင့် ငွေကြေးမူဝါဒများအကြား ပိုမိုအားကောင်းသော ချိတ်ဆက်မှုများဆောင်ရွက်ခြင်းတို့ဖြင့် ဒေသတွင်းစီးပွားရေးတိုးတက်မှုကို ဆက်လက်ထိန်းသိမ်းထားနိုင်သကဲ့သို့ ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်သည့် ပြင်ပဖိအားများ၊ ထိခိုက်မှုများကိုလည်း ကောင်းမွန်စွာ တုံ့ပြန်နိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။

ဤဘာသာပြန်ဆိုချက်သည် အချက်အလက်အတွက်သာ ဖြစ်သည်။ အဓိပ္ပာယ်ကွာဟမှုရှိပါက အင်္ဂလိပ်မူရင်းကိုသာ အတည်ပြုရမည်။

EN
ID
MS
ZH
JA
KM
KO
LO
MY
VI

အခန်း ၂။ အာဆီယံ+၃ ၏ ဒေသတွင်း ချိတ်ဆက်မှု ပိုမိုခိုင်မာအားကောင်းလာမှုနှင့် စီးပွားရေးဆက်နွယ်မှုများ ပြောင်းလဲတိုးတက်လာမှု

အာဆီယံ+၃ ကို ဝန်းရံထားသော ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာ အခြေအနေများသည် သိသာထင်ရှားစွာ ပြောင်းလဲလျက်ရှိပါသည်။ အခွန်အကောက်ဆိုင်ရာမူဝါဒများ၊ ပထဝီဝင် စီးပွားရေးဆိုင်ရာ ပြောင်းလဲမှုများနှင့် မူဝါဒဆိုင်ရာမသေချာမှုများသည် ကာလတိုတွင် ဒေသတွင်း စီးပွားရေးဆိုင်ရာ ခံနိုင်ရည်ရှိမှု၊ အပြန်အလှန် ကုန်သွယ်မှုကိစ္စရပ်များနှင့် ရေရှည်ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး အလားအလာတို့အပေါ် မေးခွန်းများ ဖြစ်ပေါ်လာစေပါသည်။ ဤအခန်းသည် လွန်ခဲ့သော နှစ် (၂၀) အတွင်း ဒေသတွင်း စီးပွားရေး ချိတ်ဆက်မှုများ ပြောင်းလဲလာပုံကို ဆန်းစစ်လေ့လာခြင်း၊ စီးပွားရေး အတက်အကျဖြစ်မှုများ၊ မေခရိုစီးပွားရေးဆိုင်ရာ စီမံခန့်ခွဲမှုများကို လေ့လာခြင်းနှင့် ရေရှည်တွင် စီးပွားရေးအရခံနိုင်ရည်ရှိမှုနှင့် တိုးတက်မှုရရှိနိုင်ရန် စဉ်းစားပြင်ဆင်ရမည့် မူဝါဒဆိုင်ရာ ဦးစားပေးချက်များကို သုံးသပ်ထားပါသည်။

အာဆီယံ+၃ ဒေသသည် ယခင်က ပြည်ပဝယ်လိုအားကိုဖြည့်တင်းရန် ကုန်ထုတ်လုပ်မှု အဓိကဆောင်ရွက်သည့် ဝိသေသလက္ခဏာရပ်သည် ပြောင်းလဲလာခဲ့ပြီး ဒေသတွင်း စီးပွားရေးချိတ်ဆက်မှုများသည်လည်း လွန်ခဲ့သော နှစ် (၂၀) ခန့်နှင့် နှိုင်းယှဉ်ပါက ပြောင်းလဲလာခဲ့ပါသည်။ ရောင်းလိုအားအနေဖြင့် ဒေသတွင်း ကုန်ထုတ်လုပ်မှုသည် ယခင်က ဂျပန်နိုင်ငံကို အဓိကထားသည့်ပုံစံမှ နောက်ပိုင်းတွင် တရုတ်နိုင်ငံနှင့် အပြန်အလှန်ချိတ်ဆက်သည့်ပုံစံသို့ ပြောင်းလဲလာပါသည်။ ကုန်သွယ်မှုတွင် ကြားခံကုန်စည်နှင့် ရင်းနှီးမြုပ်နှံမှုဆိုင်ရာ ကုန်စည်များအပေါ် ဦးစားပေးမှုသည် ဒေသတွင်းကုန်ထုတ်လုပ်မှုများ ပိုမိုပေါင်းစည်းမှုကို အကူအညီဖြစ်စေပါသည်။ အလားတူ ဝယ်လိုအားဘက်တွင်လည်း ဒေသတွင်းဝယ်လိုအားသည် လွန်ခဲ့သော နှစ် (၂၀) နှင့် နှိုင်းယှဉ်ပါက ထင်ရှားသော ပြောင်းလဲမှုများ ဖြစ်ပေါ်လျက်ရှိပါသည်။ အာဆီယံ+၃ ဒေသသည် Global Final Demand အဓိကအရင်းအမြစ်တစ်ခုအဖြစ် ပေါ်ထွက်လာပြီး အာဆီယံ+၃ ၏ စုစုပေါင်းဝယ်လိုအားသည် အမေရိကန်ထက်ပင် ကြီးမားလာပါသည်။ ဒေသတွင်းနိုင်ငံများအကြား အပြန်အလှန်မီခိုမှုသည် ပိုမိုကျယ်ပြန့်လာပြီး တရုတ်နိုင်ငံနှင့် ဒေသတွင်းနိုင်ငံများအကြား အပြန်အလှန်မီခိုမှုသည် အရေးပါသကဲ့သို့ တရုတ်နိုင်ငံ၊ အာဆီယံနိုင်ငံများနှင့် အာဆီယံ - ၃ နိုင်ငံများအကြား ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုများလည်း တိုးတက်လျက်ရှိပါသည်။

အထက်ပါ တိုးတက်မှုများက အာဆီယံ+၃ ဒေသသည် လက်ရှိကြုံတွေ့နေရသော ကုန်သွယ်ရေးအတားအဆီးများကို ယခင်ထက် ကောင်းမွန်စွာ ဖြေရှင်းနိုင်ကြောင်း ဆိုလိုပါသည်။ ဒေသ၏ဝယ်လိုအားသည် မိမိဒေသတွင်း၌သာ မှတည်နေပြီး ဒေသ၏ပြင်ပဈေးကွက်အပေါ် မှီခိုမှုလျော့နည်းလာပါသည်။ ကုန်ထုတ်လုပ်မှုအနေဖြင့် ကြည့်ပါက ယခင်က ဒေသတွင်း တန်ဖိုးပေါင်းစည်းမှုသည် အကန့်အသတ်ရှိပြီး တစ်နိုင်ငံမှ တစ်နိုင်ငံသို့ ပို့ဆောင်ပေးသည့်ပုံစံသာရှိရာမှ ယခုအခါ ဒေသတွင်းထုတ်လုပ်မှုသည် ဒေသတွင်းနိုင်ငံအချင်းချင်း ပိုမိုချိတ်ဆက်ကာ လက်တွေ့ထုတ်လုပ်နိုင်သည့် အားကောင်းသော ထုတ်လုပ်မှုကွန်ယက်ပုံစံ ဖြစ်လာပါသည်။ ထို့အခြေအနေသည် ပြင်ပအန္တရာယ်များမှ ရှင်းလင်းစွာကင်းလွတ်သည်ဟု မဆိုလိုသော်လည်း ယခင်အခြေအနေများထက် ပိုမိုအားကောင်းလာမှုကို ဖော်ညွှန်းနေပါသည်။

ပိုမိုနက်ရှိုင်းသော စီးပွားရေးဆက်နွယ်မှုများကြောင့် အာဆီယံ+၃ နိုင်ငံများ၏ စီးပွားရေးအတက်အကျသည် ပိုမိုဆင်တူလာခဲ့ပြီး ဒေသတွင်းအချက်အလက်များသည်လည်း ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာ အချက်အလက်များကဲ့သို့ အရေးပါလာပါသည်။ ဤဒေသတွင်းချိတ်ဆက်မှုများသည် ပြင်ပဝယ်လိုအားလျော့ကျမှုကဲ့သို့သော ထိခိုက်မှုများကို နည်းပါးစေပါသည်။ သို့ရာတွင် နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံအပေါ်ထိခိုက်မှုသည် အခြားဒေသတွင်းနိုင်ငံများသို့ လွယ်ကူစွာ ကူးဆက်နိုင်၍ မိမိနိုင်ငံ၏ မေခရိုစီးပွားရေးဆိုင်ရာ စီမံခန့်ခွဲမှုများကို ဒေသတွင်းကိစ္စရပ်တစ်ခုကဲ့သို့ ဂရုပြုရပါမည်။ ဒေသတွင်းဆွေးနွေးပွဲများနှင့် စောင့်ကြည့်လေ့လာမှုများသည် ဘုံတည်သော ပြဿနာရပ်များကို ကြိုတင်ခန့်မှန်းနိုင်ရန် အရေးပါသကဲ့သို့ ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာ ပြင်ပထိခိုက်မှုများအတွက် ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားခြင်းသည်လည်း ဒေသတွင်းနိုင်ငံများအတွက် အရေးကြီးပါသည်။

ကာလတို စီးပွားရေးအတက်အကျထက် ကာလရှည်တွင် စီးပွားရေးအရခံနိုင်ရည်ရှိမှုနှင့် တိုးတက်မှုရရှိရန်အရေးကြီးပါသည်။ နိုင်ငံများသည် တန်ဖိုးမြင့်ထုတ်ကုန်များထုတ်လုပ်နိုင်မှုကြောင့် ဝင်ငွေပိုမိုရရှိသည့်သကဲ့သို့ ပေါင်းစည်းမှုကြောင့် မှီခိုမှုမြင့်မားလာသဖြင့် ဖြစ်ပေါ်နိုင်သည့် ဆုံးရှုံးနိုင်ခြေများကိုလည်း ထိန်းချုပ်ရန်လိုအပ်ပါသည်။ တန်ဖိုးမြင့်ထုတ်ကုန်များထုတ်လုပ်ခြင်း၊ ဆုံးရှုံးနိုင်ခြေလျော့ချရန် မတူကွဲပြားသောလုပ်ငန်းများဆောင်ရွက်ခြင်းနှင့် ပေါင်းစည်းမှုမှ ရရှိသည့် ကောင်းကျိုးများကို မျှဝေခံစားခြင်းတို့သည် အရေးကြီးပါသည်။ အထူးသဖြင့် အာဆီယံဒေသသည် ကန့်သတ်ချက်များရှိနေပါ၍ ဒေသတွင်း ပိုမိုပေါင်းစည်းရေးအတွက် လွတ်လပ်သောကုန်သွယ်မှုတစ်ခုတည်းဖြင့် မလုံလောက်ဘဲ နိုင်ငံများအကြား ရင်းနှီးမြုပ်နှံမှုများကိုလည်း ပိုမိုမြှင့်တင်ရန် လိုအပ်ပါသည်။

အာဆီယံ+၃ ဒေသတွင်း ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုများသည် ဆက်လက်ပြောင်းလဲနေမည်ဖြစ်ပါသည်။ ပထဝီဝင်စီးပွားရေးတင်းမာမှုများသည် ဒေသတွင်းအခြေပြုမှုကို ပိုမိုခိုင်မာစေနိုင်ပြီး လူဦးရေပြောင်းလဲမှုများနှင့် စီးပွားရေးပြန်လည်ချိန်ညှိမှုများသည် ဒေသတွင်းဝယ်လိုအားကို ဖြစ်ပေါ်စေပါသည်။ ထို့အပြင် ဒစ်ဂျစ်တယ်နည်းပညာများနှင့် သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ဆိုင်ရာလိုက်လျောညီထွေ ပြောင်းလဲမှုများသည်လည်း ပေါင်းစည်းမှုအတွက် အခွင့်အလမ်းသစ်များကို ဖန်တီးပေးနေပါသည်။ ဤပြောင်းလဲလာသောအခြေအနေများကို စီမံခန့်ခွဲရန် ပြောင်းလွယ်ပြင်လွယ်ရှိမှုကို တည်ဆောက်ရန် အရေးကြီးပါသည်။ အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံများတွင် ဖြစ်ပေါ်မှုများသည် ဒေသတွင်းနိုင်ငံများအပေါ် ထိလွယ်ရှလွယ် သက်ရောက်မှုများ ဖြစ်ပေါ်နိုင်ပါ၍ မူဝါဒဆိုင်ရာဆွေးနွေးမှု၊ ပေါင်းစည်းဆောင်ရွက်မှု၊ ဒေသတွင်းပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုများခိုင်မာရန်သည် အရေးပါလာပါသည်။ အာဆီယံ+၃ ဒေသသည် အာရှငွေရေးကြေးရေးအကြပ်အတည်းကာလအပြီးတွင်လည်း ယခုကဲ့သို့သော ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုကို ပြုသင့်ပြီးဖြစ်ပါသည်။ လွန်ခဲ့သောနှစ် (၂၀) အတွင်း ပွင့်လင်းမြင်သာမှု၊ ပေါင်းစည်းမှုနှင့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုတို့ကြောင့် ဒေသ၏တိုးတက်မှုကို ဖော်ဆောင်နိုင်သကဲ့သို့ ဆက်လက်ပြီး မသေချာမရောမမှုများ များပြားလာသော ယနေ့ကမ္ဘာကြီးတွင်လည်း တိုးတက်မှုလမ်းကြောင်းကို ရရှိရန်မှာ အထက်ဖော်ပြပါ အချက် (၃) ချက်ကို ပိုမိုခိုင်မာရန် လိုအပ်မည်ဖြစ်ပါသည်။

ဤဘာသာပြန်ဆိုချက်သည် အချက်အလက်အတွက်သာ ဖြစ်သည်။ အဓိပ္ပာယ်ကွာဟမှုရှိပါက အင်္ဂလိပ်မူရင်းကိုသာ အတည်ပြုရမည်။

บทที่ 1: แนวโน้มและความท้าทายทางเศรษฐกิจมหภาค

เศรษฐกิจโลกในปี 2568 เผชิญกับความผันผวนสูง แต่ยังสามารถรักษาการเติบโตได้อย่างต่อเนื่องและมั่นคง ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงนโยบายการค้าที่มีนัยสำคัญที่สุดในรอบหลายทศวรรษ มาตรการภาษีของสหรัฐอเมริกาในเดือนเมษายนได้ผลักดันให้ความไม่แน่นอนด้านนโยบายการค้าเพิ่มขึ้นสูงสุดเป็นประวัติการณ์ อย่างไรก็ตาม ผลกระทบของมาตรการภาษีดังกล่าวรุนแรงน้อยกว่าที่คาด และส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจมหภาคในวงจำกัดกว่าที่ประเมินไว้ เศรษฐกิจสหรัฐฯ ยังคงขยายตัวอย่างแข็งแกร่ง โดยได้รับแรงสนับสนุนจากอุปสงค์ภายในประเทศและการลงทุนที่เกี่ยวข้องกับปัญญาประดิษฐ์ (AI) ขณะที่เศรษฐกิจยุโรปยังคงขยายตัวในอัตราชะลอตัวจากข้อจำกัดเชิงโครงสร้างในภาคการผลิตและอุปสงค์ภายนอกที่อ่อนแอ อัตราเงินเฟ้อโลกมีแนวโน้มชะลอตัว โดยราคาสินค้าโภคภัณฑ์ที่ลดลงและอุปสงค์ที่อ่อนตัวช่วยบรรเทาแรงกดดันด้านราคายกเว้นในสหรัฐฯ ที่การส่งผ่านมาตรการภาษีทำให้เงินเฟ้อชะลอตัวลงช้ากว่า

ในปี 2568 เศรษฐกิจของภูมิภาคอาเซียน+3 ขยายตัวดีกว่าคาดที่ร้อยละ 4.3 สูงกว่าประมาณการเดิมที่ร้อยละ 3.8 ภายหลังการประกาศมาตรการภาษี โดยมีปัจจัยสนับสนุนการเติบโตจากอุปสงค์เซมิคอนดักเตอร์ที่ได้รับแรงหนุนจาก AI ซึ่งยังคงแข็งแกร่งตลอดทั้งปี รวมถึงการค้าภายในภูมิภาคที่ขยายตัวแม้ว่าการส่งออกไปยังสหรัฐฯ จะชะลอตัวลง ตลอดจนนโยบายภาครัฐที่ช่วยพยุงกิจกรรมทางเศรษฐกิจได้อย่างทันที่ ทั้งนี้ การบริโภคภาคเอกชนยังคงแข็งแกร่ง โดยได้รับแรงสนับสนุนจากตลาดแรงงานที่ปรับตัวดีขึ้นและอัตราเงินเฟ้อที่อยู่ในระดับต่ำ ขณะที่การลงทุนเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะในกลุ่มประเทศอาเซียน จากเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) ในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ขั้นสูง ยานยนต์ไฟฟ้า และบริการดิจิทัล ด้านเงินเฟ้อทั่วไปยังคงอยู่ในระดับต่ำที่ร้อยละ 0.9 ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระยะยาวของภูมิภาคในช่วงปี 2557–2562 ส่งผลให้สามารถดำเนินนโยบายการเงินแบบผ่อนคลาย ขณะเดียวกัน เงินสำรองระหว่างประเทศที่เพิ่มขึ้นช่วยเสริมความแข็งแกร่งของภูมิภาค ท่ามกลางความผันผวนของเศรษฐกิจโลก

ในปี 2569 และ 2570 คาดว่าเศรษฐกิจจะชะลอตัวลงสู่ร้อยละ 4.0 โดยมีแรงกดดันหลักจากการปรับขึ้นภาษีของสหรัฐฯ ซึ่งอาจกดดันอุปสงค์ภายนอก ขณะที่อุปสงค์ภายในยังคงเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญ โดยได้รับแรงสนับสนุนจากเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ และการบริโภคภาคเอกชนที่ยังคงยืดหยุ่น ท่ามกลางภาวะตลาดแรงงานที่เอื้ออำนวย อุปสงค์ด้านเทคโนโลยีจะยังคงช่วยพยุงภาคการส่งออก โดยการส่งออกสินค้าเซมิคอนดักเตอร์และอิเล็กทรอนิกส์มีแนวโน้มแข็งแกร่งจากการลงทุนที่เกี่ยวข้องกับ AI แม้จะขยายตัวชะลอตัวลงจากปี 2568 ก็ตาม ขณะที่อัตราเงินเฟ้อทั่วไปคาดว่าจะเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 1.4 ในปี 2569 และร้อยละ 1.5 ในปี 2570 จากระดับพลังงานโลกที่สูงขึ้นและการปรับลดเงินอุดหนุนในหลายประเทศ

ในระยะต่อไป ความเสี่ยงต่อแนวโน้มเศรษฐกิจยังเอนเอียงไปในด้านลบ ท่ามกลางความไม่แน่นอนที่ยังคงอยู่ในระดับสูง โดยอุปสงค์ด้านเทคโนโลยีและการเปลี่ยนแปลงนโยบายการค้าอาจเป็นได้ทั้งปัจจัยหนุนและความเสี่ยง ด้านบวก การขยายตัวของเทคโนโลยี AI และการลงทุนที่สูงกว่าคาดอาจช่วยหนุนการเติบโตให้สูงกว่ากรณีฐาน อย่างไรก็ตาม ความเสี่ยงจากวัฏจักรเทคโนโลยีหรือการปรับขึ้นภาษีเพิ่มเติม อาจส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจภูมิภาคอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ ราคาลงทุนโลกที่ยังอยู่ในระดับสูงและความกังวลด้านอุปทานพลังงาน อาจเพิ่มแรงกดดันต่อเงินเฟ้อและการเติบโตทางเศรษฐกิจ ขณะที่ความผันผวนของตลาดการเงินและการชะลอตัวของเศรษฐกิจประเทศมหาอำนาจยังคงเป็นความเสี่ยงด้านลบต่อภูมิภาค

การรักษาความยืดหยุ่นของนโยบายเป็นความท้าทายสำคัญสำหรับผู้กำหนดนโยบายในภูมิภาคอาเซียน+3 โดยเศรษฐกิจของภูมิภาคก้าวเข้าสู่ปี 2569 ด้วยพื้นฐานที่แข็งแกร่ง จากการเติบโตในปี 2568 ที่สูงกว่าคาด อัตราเงินเฟ้ออยู่ในระดับต่ำ และเศรษฐกิจส่วนใหญ่ยังคงมีพื้นที่เชิงนโยบายทั้งด้านการคลังและการเงิน อย่างไรก็ตาม แนวโน้มเศรษฐกิจยังมีความไม่แน่นอนสูง และอาจนำไปสู่ผลลัพธ์ที่หลากหลาย ดังนั้น การดำเนินนโยบายที่ยืดหยุ่นและอิงข้อมูลเป็นหลัก (data-dependent) ควบคู่กับการสื่อสารเชิงนโยบายที่ชัดเจน และการประสานนโยบายการคลังและการเงิน จะมีความสำคัญต่อการรักษาการเติบโตและเสริมสร้างความสามารถในการรับมือกับความท้าทายทางเศรษฐกิจ

บทที่ 2 การเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจของภูมิภาคอาเซียน+3 ที่ยึดโยงกันมากขึ้น

บริบทเศรษฐกิจโลกที่ร่ายล้อมภูมิภาคอาเซียน+3 ได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยมาตรการภาษี การปรับโครงสร้างภูมิเศรษฐกิจในวงกว้าง และความไม่แน่นอนด้านนโยบายที่เพิ่มสูงขึ้น ได้ก่อให้เกิดคำถามสำคัญเกี่ยวกับความสามารถในการรับมือของภูมิภาคในระยะสั้น ผลกระทบต่อการค้าภายในภูมิภาคที่เชื่อมโยงถึงกันมากขึ้น และการวางยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจในระยะยาว บทนี้นำเสนอมุมมองเชิงโครงสร้างเพื่อประเมินประเด็นดังกล่าว โดยวิเคราะห์พัฒนาการของความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจของภูมิภาคในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมา และนายตพลวัตวัฏจักรเศรษฐกิจและการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจมหภาค ตลอดจนพิจารณาแนวทางที่ประเทศต่าง ๆ สามารถเสริมสร้างความยืดหยุ่นและการเติบโตทางเศรษฐกิจในระยะยาว

ความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจของภูมิภาคอาเซียน+3 ได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญเมื่อเทียบกับสองทศวรรษก่อน ซึ่งเปลี่ยนแปลงมุมมองเดิมที่ว่าภูมิภาคนี้เป็นเพียงฐานการผลิตเพื่อรองรับอุปสงค์จากภายนอก ในด้านอุปทาน โครงสร้างการผลิตของภูมิภาคได้พัฒนาจากการมีประเทศญี่ปุ่นเป็นศูนย์กลาง ไปสู่โครงสร้างที่มีประเทศจีนเป็นแกนสำคัญ โดยมีสินค้าขั้นกลางและสินค้าทุนเป็นองค์ประกอบสำคัญในเครือข่ายการผลิตแบบบูรณาการ ในด้านอุปสงค์ ภูมิภาคอาเซียน+3 ได้ก้าวขึ้นเป็นแหล่งอุปสงค์สำคัญของโลก โดยมีขนาดรวมใหญ่กว่าสหรัฐอเมริกา และอุปสงค์ภายในภูมิภาคมีบทบาทเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจนเมื่อเทียบกับในอดีต

การเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างดังกล่าวทำให้ภูมิภาคอาเซียน+3 มีความพร้อมมากขึ้นในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงทางการค้าในปัจจุบัน โดยสามารถพึ่งพาอุปสงค์ภายในได้มากขึ้น และพึ่งพาดตลาดนอกภูมิภาคน้อยลง ขณะที่การบูรณาการด้านอุปทานสะท้อนความเชื่อมโยงภายในห่วงโซ่อุปสงค์ในระดับภูมิภาค มีใช้เพียงการเปลี่ยนเส้นทางการค้าที่มีมูลค่าเพิ่มภายในประเทศอย่างจำกัด ทั้งนี้ มิได้หมายความว่าภูมิภาคจะปลอดภัยจากแรงกดดันภายนอก แต่ชี้ให้เห็นถึงระดับความยืดหยุ่นของภูมิภาคที่อาจสูงกว่าที่คาดการณ์ไว้

ความเชื่อมโยงที่ยึดโยงกันมากขึ้นยังทำให้วัฏจักรเศรษฐกิจของอาเซียน+3 ขับเคลื่อนสอดคล้องกันมากขึ้น โดยปัจจัยระดับภูมิภาคสามารถอธิบายความผันผวนทางวัฏจักรได้มากพอ ๆ กับปัจจัยระดับโลก ความยืดหยุ่นในภูมิภาคที่มากขึ้นนี้ช่วยรองรับแรงกระแทกจากอุปสงค์ภายนอกได้บางส่วน อย่างไรก็ตาม หากเกิดแรงกระแทกขึ้น ผลกระทบภายในภูมิภาคมีแนวโน้มขยายตัวมากขึ้น ทำให้การบริหารเศรษฐกิจมหภาคภายในประเทศมีใช้เพียงเรื่องภายในประเทศเท่านั้น หากแต่เป็นประเด็นสำคัญในระดับภูมิภาคด้วย ขณะเดียวกัน การเตรียมพร้อมต่อแรงกระแทกจากเศรษฐกิจโลกยังเป็นความจำเป็น เนื่องจากปัจจัยระดับโลกยังคงมีอิทธิพลต่อพลวัตวัฏจักรเศรษฐกิจของภูมิภาคนี้อย่างมีนัยสำคัญ

ในระยะยาว ความท้าทายสำคัญคือการรักษาความยืดหยุ่นและการเติบโตท่ามกลางความเชื่อมโยงที่อาจมีบริบทเปลี่ยนแปลงไป หลายประเทศได้รับประโยชน์จากการยกระดับห่วงโซ่อุปสงค์การผลิต แต่ขณะเดียวกันก็เผชิญความเสี่ยงจากการกระจุกตัวภายในภูมิภาคที่เพิ่มขึ้น ดังนั้น โจทย์เชิงนโยบายที่สำคัญคือการใช้ประโยชน์จากการบูรณาการ ควบคู่กับการบริหารความเปราะบางที่เกิดขึ้น โดยมีประเด็นสำคัญสามประการ ได้แก่ การยกระดับขีดความสามารถภายในประเทศไปสู่เศรษฐกิจมูลค่าสูง การกระจายความเสี่ยงเพื่อลดความเปราะบางจากการกระจุกตัว และการส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนเพื่อให้ได้รับผลประโยชน์จากการบูรณาการอย่างทั่วถึง โดยเฉพาะในกลุ่มประเทศอาเซียน การยกระดับการบูรณาการจำเป็นต้องก้าวข้ามการเปิดเสรีทางการค้า ไปสู่การส่งเสริมความเชื่อมโยงด้านการลงทุนภายในภูมิภาคมากขึ้น

เมื่อมองไปข้างหน้า ความตั้งครีดยทางภูมิเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร การปรับสมดุลทางเศรษฐกิจ เทคโนโลยีดิจิทัล และการเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจสีเขียว จะยังคงกำหนดทิศทางบูรณาการทางเศรษฐกิจของภูมิภาคอาเซียน+3 ต่อไป การรับมือกับบริบทดังกล่าวจำเป็นต้องอาศัยความสามารถในการปรับตัว และความร่วมมือระดับภูมิภาคที่เข้มแข็งยิ่งขึ้น ในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมา การเติบโตของภูมิภาคอาเซียน+3 ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเป็นเปิดกว้าง การบูรณาการ และความร่วมมือ และการรักษาเส้นทางดังกล่าวไว้ท่ามกลางโลกที่มีความไม่แน่นอนมากขึ้น จำเป็นต้องยกระดับทั้งสามด้านข้างต้นให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

Chương 1: Triển vọng và thách thức kinh tế vĩ mô

Nền kinh tế toàn cầu trong năm 2025 đã vượt qua một năm nhiều biến động và duy trì tăng trưởng ổn định, trong bối cảnh có sự thay đổi lớn nhất về chính sách thương mại trong nhiều thập kỷ. Các biện pháp thuế quan do Hoa Kỳ công bố vào tháng Tư đã đẩy mức độ bất định chính sách thương mại lên mức cao kỷ lục, nhưng kết quả thực tế ít nghiêm trọng hơn dự báo và tác động kinh tế vĩ mô cũng hạn chế hơn kỳ vọng. Kinh tế Hoa Kỳ tiếp tục mở rộng vững chắc nhờ nhu cầu nội địa và đầu tư liên quan đến trí tuệ nhân tạo (AI). Tăng trưởng tại khu vực đồng euro vẫn yếu do những khó khăn mang tính cấu trúc trong ngành sản xuất và nhu cầu bên ngoài suy giảm. Lạm phát toàn cầu tiếp tục giảm, khi giá hàng hóa giảm và nhu cầu yếu hơn giúp giảm áp lực giá ngoài Hoa Kỳ, trong khi ảnh hưởng của thuế nhập khẩu khiến quá trình giảm lạm phát tại Hoa Kỳ diễn ra chậm hơn.

Trong năm 2025, ASEAN+3 tăng trưởng vượt kỳ vọng, đạt 4,3%, cao hơn mức 3,8% dự báo ngay sau thông báo thuế quan của Hoa Kỳ vào tháng Tư. Các yếu tố hỗ trợ bao gồm nhu cầu bán dẫn nhờ vào nhu cầu cho AI đã giúp duy trì đà xuất khẩu; thương mại nội khối tăng cường dù xuất khẩu sang Hoa Kỳ suy yếu; và các chính sách hỗ trợ kịp thời giúp ổn định hoạt động kinh tế trong nước. Tiêu dùng tư nhân vẫn vững chắc ở hầu hết các nền kinh tế, được hỗ trợ bởi thị trường lao động thuận lợi và lạm phát thấp, trong khi đầu tư tăng đáng kể tại ASEAN nhờ dòng vốn đầu tư trực tiếp nước ngoài (FDI) vào điện tử công nghệ cao, xe điện và dịch vụ số. Lạm phát toàn phần duy trì ở mức thấp và ổn định, đạt 0,9% — thấp hơn mức trung bình dài hạn của khu vực trong giai đoạn 2014–2019, tạo dư địa cho chính sách tiền tệ nới lỏng. Dự trữ ngoại hối gia tăng cũng củng cố bộ đệm bên ngoài của khu vực.

Tăng trưởng được dự báo giảm nhẹ xuống 4,0% trong giai đoạn 2026–2027, chủ yếu do mức thuế quan cao hơn của Hoa Kỳ làm suy yếu nhu cầu quốc tế. Nhu cầu trong nước dự kiến vẫn là trụ cột chính, được hỗ trợ bởi hoạt động đầu tư, dòng vốn FDI tiếp tục và tiêu dùng tư nhân bền vững. Nhu cầu xuất khẩu dựa trên công nghệ vẫn là yếu tố hỗ trợ quan trọng, dù tăng trưởng chậm lại so với năm 2025. Lạm phát dự kiến tăng lên 1,4% vào năm 2026 và 1,5% vào năm 2027, chủ yếu do giá năng lượng toàn cầu cao hơn và việc điều chỉnh trợ cấp ở một số nền kinh tế.

Cán cân rủi ro nghiêng về phía tiêu cực, với mức độ bất định cao. Nhu cầu công nghệ và thay đổi chính sách thương mại có thể mang lại cả cơ hội lẫn rủi ro. Việc áp dụng AI mạnh hơn kỳ vọng có thể thúc đẩy tăng trưởng, trong khi những gián đoạn trong chu kỳ công nghệ hoặc leo thang thuế quan có thể gây tác động tiêu cực. Giá năng lượng cao và nguy cơ gián đoạn nguồn cung kéo dài là rủi ro bổ sung đối với tăng trưởng và lạm phát. Ngoài ra, biến động thị trường tài chính và tăng trưởng suy yếu tại các nền kinh tế lớn tiếp tục là những rủi ro đáng chú ý.

Thách thức chính đối với các nhà hoạch định chính sách ASEAN+3 trong ngắn hạn là khả năng duy trì sự linh hoạt chính sách. Khu vực bước vào năm 2026 từ một vị thế tương đối vững chắc — tăng trưởng năm 2025 vượt kỳ vọng, lạm phát duy trì thấp, và phần lớn các nền kinh tế vẫn còn dư địa đáng kể về chính sách tài khóa và tiền tệ. Nhưng mức độ bất định cao và phạm vi kịch bản rộng đòi hỏi cách tiếp cận linh hoạt, dựa trên dữ liệu, cùng với truyền thông rõ ràng và sự phối hợp giữa chính sách tài khóa và tiền tệ, nhằm duy trì đà tăng trưởng và khả năng ứng phó với các cú sốc.

Chương 2. Lấy nội khối làm trọng tâm: Chuyển đổi liên kết kinh tế trong ASEAN+3

Bối cảnh toàn cầu xung quanh ASEAN+3 đã thay đổi đáng kể. Các biện pháp thuế quan, sự tái cấu trúc địa kinh tế trên diện rộng và mức độ bất định chính sách gia tăng đã đặt ra những câu hỏi cấp thiết về khả năng chống chịu ngắn hạn của khu vực, bản chất của quá trình gia tăng liên kết nội vùng, cũng như vị thế dài hạn của khu vực. Chương này phân tích sự chuyển đổi của các liên kết kinh tế trong khu vực trong hai thập niên qua, hàm ý đối với động thái chu kỳ kinh tế và quản lý kinh tế vĩ mô, đồng thời xem xét cách các nền kinh tế có thể củng cố khả năng chống chịu và tăng trưởng trong dài hạn.

So với hai thập niên trước, các liên kết kinh tế của ASEAN+3 đã thay đổi một cách căn bản, thách thức quan điểm cho rằng khu vực chủ yếu sản xuất phục vụ nhu cầu bên ngoài. Về phía cung, mạng lưới sản xuất khu vực đã chuyển từ cấu trúc lấy Nhật Bản làm trung tâm sang một cấu trúc dày đặc và gắn kết hơn, với Trung Quốc giữ vai trò hạt nhân, trong đó thương mại tập trung vào hàng hóa trung gian và hàng hóa vốn hỗ trợ mạng lưới sản xuất tích hợp. Về phía cầu, sự dịch chuyển này cũng sâu sắc không kém. ASEAN+3 đã trở thành một nguồn cầu cuối cùng quan trọng của thế giới, với quy mô tổng thể lớn hơn Hoa Kỳ, trong khi cầu nội vùng nay giữ vai trò quan trọng hơn nhiều so với hai mươi năm trước đây. Các sợi dây liên kết cũng vô cùng toàn diện: Trung Quốc so với khu vực, khu vực với Trung Quốc, và ngày càng nhiều hơn giữa ASEAN, khối Cộng Ba, và Trung Quốc.

Sự chuyển đổi cơ cấu này giúp khu vực ở vị thế thuận lợi hơn để ứng phó với các gián đoạn thương mại hiện nay. Nền tảng cầu của khu vực ngày càng dựa nhiều hơn vào nội vùng và ít phụ thuộc hơn vào thị trường ngoài khu vực. Đồng thời, sự hội nhập về phía cung phản ánh các liên kết sản xuất thực chất, gắn chặt trong một mạng lưới chuỗi giá trị khu vực phức hợp và chặt chẽ, thay vì chỉ là sự chuyển hướng thương mại với giá trị gia tăng trong nước hạn chế. Điều này không có nghĩa khu vực miễn nhiễm trước các tác động bất lợi từ bên ngoài, nhưng cho thấy mức độ chống chịu cao hơn so với nhận định thông thường.

Các liên kết sâu hơn cũng làm cho chu kỳ kinh tế của ASEAN+3 trở nên đồng bộ hơn. Vai trò của các yếu tố khu vực trong giải thích biến động chu kỳ đã mạnh hơn không kém các yếu tố toàn cầu. Mức độ gắn kết khu vực cao hơn đã góp phần giảm bớt tác động từ các cú sốc cầu bên ngoài. Tuy nhiên, nếu xảy ra cú sốc, tác động lan tỏa trong khu vực hiện nay sẽ lớn hơn trước, khiến quản lý kinh tế vĩ mô thận trọng không chỉ là vấn đề trong nước mà còn là vấn đề của cả khu vực. Đồng thời, việc chuẩn bị trước các cú sốc toàn cầu vẫn hết sức cần thiết, bởi các yếu tố toàn cầu vẫn tiếp tục ảnh hưởng đáng kể đến động thái chu kỳ kinh tế của khu vực.

Bên cạnh các yếu tố chu kỳ, làm sao để các nền kinh tế tiếp tục giữ vững khả năng chống chịu trong dài hạn và phát triển, trong khi các liên kết đã phát triển như vậy? Nhiều nền kinh tế đã hưởng lợi từ việc dịch chuyển lên các khâu có giá trị gia tăng cao hơn, nhưng đồng thời cũng đối mặt với rủi ro tập trung gia tăng. Vì vậy, ưu tiên chính sách trọng tâm là tận dụng lợi ích của hội nhập đi đôi với quản lý các điểm dễ tổn thương phát sinh. Ba ưu tiên nổi lên gồm: nâng cấp năng lực trong nước để tiến vào các hoạt động có giá trị gia tăng cao hơn; đa dạng hóa nhằm giảm rủi ro tập trung; và thúc đẩy sự tham gia bao trùm để lợi ích từ hội nhập được phân bổ rộng rãi hơn. Đối với ASEAN nói riêng, việc làm sâu sắc hơn tiến trình hội nhập đòi hỏi các chiến lược vượt ra ngoài tự do hóa thương mại, trong đó có thúc đẩy các liên kết đầu tư nội vùng chặt chẽ hơn.

Toàn cảnh khu vực ASEAN+3 sẽ tiếp tục phát triển. Căng thẳng địa kinh tế sẽ định hình trọng tâm của cả khối; thay đổi nhân khẩu học và quá trình tái cân bằng kinh tế đang dịch chuyển nguồn cầu về các nguồn lực trong khu vực; công nghệ số và chuyển đổi xanh sẽ tạo ra thêm các khía cạnh hội nhập mới. Quá trình ứng phó với bối cảnh này đòi hỏi năng lực thích ứng mạnh hơn. Hợp tác khu vực cũng sẽ trở nên vô cùng quan trọng: khi các nền kinh tế trở nên nhạy cảm với sự phát triển của các quốc gia láng giềng, nhu cầu đối thoại và hợp tác hội nhập trở nên mạnh mẽ hơn. Khu vực ASEAN+3 đã thể hiện được khả năng này trong quá khứ - nổi bật nhất là thông qua nền tảng hợp tác tài chính, được dựng nên sau cuộc khủng hoảng Châu Á; để duy trì đà tăng trưởng này trong một thế giới bất định hơn sẽ cần củng cố và làm sâu sắc hơn cả ba nền tảng này.

This page is intentionally left blank.

ASEAN+3 Macroeconomic Research Office

10 Shenton Way, #15-08,
MAS Building, Singapore 079117
Tel: +65 6323 9844
Email: enquiry@amro-asia.org

Follow us

 LinkedIn

 Twitter

 Facebook

www.amro-asia.org